

การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตน
เป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Mat 126998

นายสุวัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องการปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย : นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัช จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนื่องเฉลิม)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง)

(อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ นาคคุณทรง)

ชื่อเรื่อง	: การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็น ชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	: นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ
ปริญญา	: ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ นาคุณทรง
ปีการศึกษา	: 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง ปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปากับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชัยนาทวิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 2 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 28 คน เป็นกลุ่มจัดการเรียนรู้แบบซิปปา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 24 คน เป็นกลุ่มจัดการเรียนรู้แบบปกติ ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แผนพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.03/80.12 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้

แบบซิปปาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (4) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนา
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : The Development of Learning Activities Based on CIPPA “How to Become a Good Buddhist” of Mattayomsuksa 3 Students

Author : Mr. Suphat Chatthammanath

Degree : Master of Education (Social Studies)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Associate Professor Dr. Praphatsorn Pryeiyom
Associate Professor Dr. Tassanee Nakunsong

Year : 2019

ABSTRACT

The objectives of this research are; (1) to develop the learning activities based on CIPPA : how to become a good Buddhist of Mattayomsuksa 3 students with a required efficiency criterion of 75/75. ; (2) to compare the score results of pre-test and post-test of Mattayomsuksa 3 students after educated via CIPPA. ; (3) to compare the academic achievement to compare the score results between students who educated via CIPPA and usual learning activities. ; (4) to examine the satisfaction of Mattayomsuksa 3 students educated via CIPPA on how to become a good Buddhist. The samples used in this research were the Mattayomsuksa 3 students from Chainakham School, Baandoong district, Udonthani ; students from first room, there were 28 students and the second room, there were 24 students. They both educate by usual activities. They were selected by Cluster Random Sampling. The used instruments in this research were lesson plans and satisfaction surveys. The statistics used in data analysis were Mean, Percentage, Standard Deviation and Sample T-test.

The results of this research were ; (1) the efficiency of pre-test and post-test of Mattayomsuksa 3 students after educated via CIPPA were effective 76.03/80.12. ; (2) the achievement of Mattayomsuksa 3 students after educated via CIPPA on how to become a good Buddhist were higher than pre-test. ; (3) the achievement of Mattayomsuksa 3 students after educated via CIPPA were higher than usual educated

students. ; (4) The students' satisfaction toward CIPPA on how to become a good Buddhist of Mattayomsuksa 3 students was at the highest level totally.

Keywords : the development of learning activities CIPPA how to become a good Buddhist

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธน์ เนื่องเฉลิม ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรรณู ชูยกระเดื่อง อาจารย์ประจำหลักสูตร รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ นาคคุณทรง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และ อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ ประธานสาขาวิชาสังคมศึกษา

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพงษ์ มีไธสง อาจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพุทธา ดร.เกศรี วิวัฒน์ปฐพี คุณครูพจณี บุญชูสร และคุณครูพัชรกมล เต็มใจ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้ ข้อเสนอแนะและตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูและบุคลากรโรงเรียนชัยนาคำวิทยาทุกท่านที่ คอยให้ความร่วมมือให้กำลังใจช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดีในระหว่างการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นทั้งผู้ให้และผู้วางรากฐานทางการ ศึกษา รวมถึงให้การอุดหนุนปัจจัยพร้อมกำลังใจในการศึกษาอย่างดีมาโดยตลอด และขอขอบคุณพี่น้องทุกคน เพื่อร่วมงาน เพื่อนร่วมชั้นเรียนสาขาสังคมศึกษา (แผนวิชาชีพครู) ภาคสมทบ รุ่น 2 ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ แนะนำและเป็นกำลังใจเสมอมาจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ด้วยดีจนผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา

ราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ.....	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม.....	7
2.2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	15
2.3 การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา	18
2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	22
2.5 ดัชนีประสิทธิผล	26
2.6 ประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	27
2.7 ความพึงพอใจ	30
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	42
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
3.2 เครื่องมือการวิจัย	44

หัวเรื่อง	หน้า
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	45
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	51
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	56
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	56
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	64
5.1 สรุปผลการวิจัย	64
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	64
5.3 ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้	77
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	110
ภาคผนวก ค แบบวัดความพึงพอใจ	119
ภาคผนวก ง แบบประเมินการวิจัย (ผู้เชี่ยวชาญ)	123
ภาคผนวก จ การหาคุณภาพเครื่องมือ	132
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างการประเมินเครื่องมือวิจัย	140
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์	154
ประวัติผู้วิจัย	160

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 45
3.2	โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบรายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี 74
3.3	แบบแผนการวิจัย 50
4.1	คะแนนก่อนเรียน คะแนนการประเมินพฤติกรรม คะแนนการทดสอบย่อย คะแนนหลังเรียน คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละจากการประเมินพฤติกรรม การทำแบบทดสอบย่อย ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 58
4.2	วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็น ชาวพุทธที่ดี ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 60
4.3	การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 60
4.4	การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็น ชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 62
จ.1	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3133
จ.2	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของ แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์135
จ.3	การประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับนิยามประเด็นหลักที่ต้องการ วัดในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการ เรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3137

- จ.4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้
แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3138

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	43
------------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยเฉพาะยุคโลกาภิวัตน์ยิ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของประเทศ การจัดการศึกษาที่ทันสมัยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง การศึกษาเป็นการเตรียมคนให้พร้อมที่จะเผชิญกับวิกฤตการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีสติและปัญญารู้เท่าทัน (บุรชัย ศิริมหาสาคร, 2540, น. 7-9) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองและพลโลก โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 4 การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมาตรา 22 และมาตรา 23 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมพัฒนาความสามารถตามศักยภาพทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด มีความอดทนอดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก สาระการเรียนรู้ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม เป็นการนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งเป็นการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม อีกทั้งเป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การพัฒนาตนเองและสังคม จุดมุ่งหมายของการศึกษา ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้เกิดแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1)

คนไทยส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนา ซึ่งนับถือมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน เมื่อถึงวันสำคัญชาวพุทธก็จะนิยมประกอบพิธีกรรม เนื่องจากเพื่อชาวพุทธทุกคนจะได้เห็นคุณค่าและได้ตระหนักในความสำคัญของพระพุทธศาสนา อันจะนำไปสู่การทำนุบำรุงพระพุทธศาสนามีความเจริญมั่นคงสืบไป (วิทย์ วิศทเวทย์, 2547, น. 23) ซึ่งวิถีชีวิตของคนไทยผูกพันอยู่กับพระพุทธศาสนาอย่างแนบแน่น ความเชื่อและหลักการปฏิบัติจึงผสมผสานอยู่ในความคิด จิตใจ ของคนไทย รวมทั้งประเพณีและความเชื่อต่างๆ ก็ล้วนเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาโดยตรง ศาสนาพุทธได้หล่อหลอมจิตใจและนิสัยคนไทยให้เป็นผู้มีจิตใจดีงาม กว้างขวาง ร่าเริงแจ่มใส (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), 2543, น. 17) การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเป็นกระบวนการทางการศึกษาซึ่งสามารถสร้างขึ้นได้ในครอบครัว โรงเรียน สถาบัน และด้านสื่อมวลชนต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันการศึกษาที่มีบทบาทด้านการจัดการศึกษาและการอบรม (อำนาจ เดชชัยศรี, 2543, น. 3, ทิศนา แคมมณี, 2543, น. 65) การสร้างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและค่านิยมควรจะพัฒนาตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กสามารถที่จะรับรู้และปฏิบัติได้ง่ายกว่าวัยอื่นๆ เพียงเจ็ด ก็เชื่อว่าการคิดแบบนามธรรม เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 11-15 ปี เด็กสามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ ดังนั้น เขาจึงเข้าใจหลักธรรมจรรยาต่างๆ ได้

ในศตวรรษที่ 21 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่จะปลูกฝังคนในสังคมไทยให้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขปราศจากการเปิดเปียนสังคม จึงจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้ทันการเปลี่ยนแปลงสังคม โดยการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อมาประยุกต์ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เกิดทักษะต่างๆ ในการดำรงชีวิต โดยยึดหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาให้สามารถอยู่รอดในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงและสังคมแห่งการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0

จากการศึกษาข้อมูลแบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้อง พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเกิดจากการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนเน้นเรื่องการจดบันทึกและบรรยายหรือการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนที่ไม่สนใจเรียน

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สอนต้องใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายและเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกประสบการณ์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก (วิภาวรรณ พินลา, วิภาดา พินลา, 2561, น. 44) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีหลายวิธีที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เกิดการพัฒนาตนเอง และมุ่งพัฒนาผู้เรียนโดยใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย (เลื่อน อมโร (สิงห์เจริญ), 2555, น. 6) การทบทวนวรรณกรรมพัฒนาตัวชี้วัดภาวะผู้บริหารสถานศึกษา ความร่วมมือของครูกับผู้ปกครอง ความร่วมมือในการทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (ประภัสสร ปรีเอี่ยม, 2553, น. 53-67) เป็นกระบวนการที่

จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ เพื่อหาทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น (ชัยสฤกษ์ นริสโร (ไตรรัตน์), 2554, น. 5) นอกจากนี้สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพแล้ว สิ่งที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่ากัน คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดหลักการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์กัน และได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ นักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ร่วมกับการผลิตผลงาน ซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลาย และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด Constructivism การจัดการเรียนรู้แบบชิปปา โมเดล เกิดจากการประสานแนวความคิด ดังนี้ (1) แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ (2) แนวคิดกระบวนการกลุ่ม (3) แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (4) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (5) แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ และ (6) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้ (ทิตินา แชมมณี, 2553, น. 56)

จากการศึกษาเอกสาร หลักการ เหตุผล งานวิจัย และจากการสังเกตสภาพปัญหาในชั้นเรียนแล้ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา มาพัฒนาและปรับปรุงแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน อีกทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปากับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชัณนาคำวิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 88 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนชัณนาคำวิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 52 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แล้วทำการสุ่มมา 1 ห้องเรียน สำหรับจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ส่วนอีก 1 ห้องเรียนสำหรับจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.4.2 ตัวแปร

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ มี 2 วิธี ดังนี้

- 1) วิธีการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
- 2) วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

1.4.3 เนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.4.4 ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงสอนปกติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 14 ชั่วโมง ทั้งนี้ นับรวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา” หมายถึง การมุ่งพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีกระบวนการร่วมมือระหว่างกลุ่ม การปฏิสัมพันธ์ และกระบวนการแสวงหาความรู้ โดยมีขั้นตอนในการจัดทำแผนการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งได้เป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นการแสวงหาความรู้ใหม่ของผู้เรียนจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ซึ่งครูอาจจัดเตรียมมาให้หรือให้คำแนะนำแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาเอง

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูลที่หามาได้ สร้างความหมายของข้อมูล โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่มและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้นๆ อาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ของตนแก่ผู้อื่นจากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อมๆ กัน

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ เป็นการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด และจัดความรู้ใหม่ให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/หรือการแสดงผลงาน เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานให้ผู้อื่นรับรู้ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามความรู้ที่ได้ ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติ และมีการแสดงผลงานที่ได้ปฏิบัติด้วย

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน และนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายได้

“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึง คุณลักษณะ พฤติกรรม ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

“ดัชนีประสิทธิผล” หมายถึง ค่าที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นระหว่างคะแนนของการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

“ประสิทธิภาพของเครื่องมือ” หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนทั้งเชิงเหตุผลและเชิงประจักษ์จะเป็นที่ยอมรับได้ควรมีเกณฑ์คุณภาพของเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมต่างๆ และแบบทดสอบหลังเรียน ด้วย E_1/E_2 ได้ผ่านเกณฑ์ 75/75

“75/75” หมายถึง ค่าร้อยละที่ผู้วิจัยใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาประสิทธิภาพของแบบทดสอบได้จากการวัดด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยมีความหมายว่า

75 ตัวแรก คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ซึ่งคำนวณได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน การทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน จากการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้คะแนน เฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป โดยมีอัตราส่วน 60 : 40

75 ตัวหลัง คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) หาได้จากการคำนวณร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สิ้นสุดลง ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

“ความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้” หมายถึง การวัดหรือการตรวจสอบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบวิธีการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

1.6.2 นักเรียนเมื่อได้รับการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาแล้วจะมีความรู้ความเข้าใจสูงขึ้น

1.6.3 ผลการวิจัยสามารถเป็นข้อมูลด้านสารสนเทศสำหรับครู เพื่อนำไปประยุกต์และปรับปรุงในการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.6.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาในระดับสูงขึ้น

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
2. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. การจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ดัชนีประสิทธิผล
6. ประสิทธิภาพของเครื่องมือ
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นสำหรับจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ ด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมีสาระการเรียนรู้เป็นตัวกำหนดองค์ความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุมการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 12 ปี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3) ซึ่งมีองค์ประกอบตามทฤษฎีของหลักสูตรต่อไปนี้

2.1.1 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3)

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทางด้านเวลาและสาระการเรียนรู้

2.1.1.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย

2.1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3-4)

2.1.2.1 ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.1.2.2 ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.2.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.1.2.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้ง

ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

2.1.2.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2.1.3 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝัง เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 20 - 22) โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

2.1.3.1 หลักการจัดการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

2.1.3.2 กระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอน จึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3.3 การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกใช้ วิธีสอนและเทคนิค

การสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนา เต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

2.1.3.4 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตรทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

1) บทบาทของผู้สอน

1.1) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

1.2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการและความสัมพันธ์รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.3) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

1.4) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

1.5) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

1.7) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2) บทบาทของผู้เรียน

2.1) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

2.2) เสาะแสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ

2.3) ลงมือปฏิบัติจริงสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.4) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

2.5) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.1.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งเป็น 4 ระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 23) ดังนี้

2.1.4.1 การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อนผู้ปกครองร่วมประเมินในกรณีที่ไม่ว่างตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด

2.1.4.2 การประเมินระดับสถานศึกษาเป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียน มีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และชุมชน

2.1.4.3 การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงาน ต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.4.4 การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ข้อมูลการประเมินในระดับต่างๆ ข้อมูลข้างต้นเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวน พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้อง

จัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหา และความต้องการ เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา และประสบความสำเร็จในการเรียน สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดระบบบริหารการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุปว่า การศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการ วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น ทั้งแนวทางการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยใช้เทคนิควิธีการอย่างหลากหลาย ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและเรียนอย่างมีความสุข ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของผู้เรียนและธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ที่เรียน เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา

2.1.5 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ดังนี้

2.1.5.1 ทำไมต้องเรียนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ การดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและที่อยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย ตามเหตุปัจจัยต่างๆ เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก

2.1.5.2 เรียนรู้อะไรในสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม โดยได้กำหนดสาระต่างๆ ไว้ ดังนี้

1) ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา

ศีลธรรม จริยธรรม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

2) หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต ระบบการเมืองการปกครอง ในสังคมปัจจุบัน การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลักษณะและความสำคัญ การเป็นพลเมืองดี ความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ปลูกฝังค่านิยมด้านประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สิทธิ หน้าที่ เสรีภาพการดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

3) เศรษฐศาสตร์การผลิตการแจกจ่ายและการบริโภคสินค้าและบริการ การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4) ประวัติศาสตร์ เวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ วิธีการทางประวัติศาสตร์ พัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์และเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์สำคัญในอดีต บุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในอดีต ความเป็นมาของชนชาติไทย วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย แหล่งอารยธรรมที่สำคัญของโลก

5) ภูมิศาสตร์ ลักษณะของโลกทางกายภาพ ลักษณะทางกายภาพ แหล่งทรัพยากร และภูมิอากาศของประเทศไทย และภูมิภาคต่างๆ ของโลก การใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์กันของสิ่งต่างๆ ในระบบธรรมชาติ ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น การนำเสนอข้อมูลภูมิสารสนเทศ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1.6 มาตรฐานการเรียนรู้สาระศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส 1.1 รู้ และเข้าใจประวัติความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือ ศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ตัวชี้วัดชั้นปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. อธิบายการเผยแผ่พระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือสู่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก
2. วิเคราะห์ความสำคัญของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือในฐานะที่ช่วยสร้างสรรค์อารยธรรม และความสงบสุขแก่โลก
3. วิเคราะห์พุทธประวัติจากพระพุทธรูปปางต่างๆ หรือประวัตินักบวชที่ตนนับถือตามที่กำหนด
4. วิเคราะห์และประพฤติตนตามแบบอย่างการดำเนินชีวิตและข้อคิดจากประวัติสาวก ชาดก เรื่องเล่า และศาสนิกชนตัวอย่างตามที่กำหนด
5. อธิบายสังฆคุณและข้อธรรมสำคัญในกรอบอริยสัจ 4 หรือหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือตามที่กำหนด

6. เห็นคุณค่าและวิเคราะห์การปฏิบัติตนตามหลักธรรมในการพัฒนาตนเพื่อพร้อมสำหรับการทำงานและการมีครอบครัว

7. เห็นคุณค่าของการพัฒนาจิตเพื่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตด้วยวิธีคิด แบบโยนิโสมนสิการ คือ วิธีคิดแบบอริยสัจ และวิธีคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยหรือการพัฒนาจิต ตามแนวทางของศาสนาที่ตนนับถือ

8. สวดมนต์ แผ่เมตตา บริหารจิต และเจริญปัญญาด้วยอาณาปานสติ หรือตามแนวทางของศาสนาที่ตนนับถือ

9. วิเคราะห์ความแตกต่างและยอมรับวิถีการดำเนินชีวิตของศาสนิกชนในศาสนาอื่น ๆ

10. อภิปรายความสำคัญของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มาตรฐาน ส 1.2 เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และธำรงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ

ตัวชี้วัดชั้นปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. วิเคราะห์หน้าที่และบทบาทของสาวกและปฏิบัติตนต่อสาวกตามที่กำหนดไว้ถูกต้อง
2. ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อบุคคลต่างๆ ตามหลักศาสนาตามที่กำหนด
3. ปฏิบัติหน้าที่ของศาสนิกชนที่ดี
4. ปฏิบัติตนในศาสนพิธี พิธีกรรมได้ถูกต้อง
5. อธิบายประวัติวันสำคัญทางศาสนาตามที่กำหนดและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง
6. แสดงตนเป็นพุทธมามกะหรือแสดงตนเป็นศาสนิกของศาสนาที่ตนนับถือ
7. นำเสนอแนวทางในการธำรงรักษาศาสนาที่ตนนับถือ

2.1.7 คุณภาพผู้เรียน

2.1.7.1 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปของโลก โดยการศึกษาประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ ในโลก เพื่อพัฒนาแนวคิด เรื่อง การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขมีทักษะที่จำเป็นต่อการเป็นนักคิดอย่างมีวิจารณญาณได้รับการพัฒนาแนวคิด และขยายประสบการณ์ เปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ ในโลก ได้แก่ เอเชีย ออสเตรเลีย โอเชียเนีย แอฟริกา ยุโรป อเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ ในด้านศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ และสังคมศาสตร์ รู้และเข้าใจแนวคิด และวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต และวางแผนการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

สรุปว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คือ การอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความสัมพันธ์กัน มีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อมทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม มีค่านิยม ที่เหมาะสม ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา มีศีลธรรมและจริยธรรมที่ดีในการดำเนินชีวิต เช่น ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านภูมิศาสตร์ และสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

2.2 การพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนค้นพบความรู้และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน เพื่อน แหล่งความรู้ และเน้นการมีส่วนร่วมทางสังคม เพื่อฝึกฝนทักษะทางสังคมแก่ผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางร่างกายเน้นการเคลื่อนไหวการปฏิบัติของผู้เรียน เช่น กระบวนการคิดวิเคราะห์ การใช้วิจารณญาณ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการแสวงหาความรู้ การนำความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เป็นการเชื่อมโยงทฤษฎีความรู้สู่การปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนแต่ละคน เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนและเทคนิคต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย โดยเน้นการทบทวนความรู้ การสร้างความรู้ใหม่ การทำความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่ม การสรุปความคิดรวบยอดการแสดงผลการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ให้ผสมผสานกันตามสภาพของผู้เรียนและเป้าหมายของการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบองค์รวมทำให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ และมีความสุข ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้ (ทิตนา แคมมณี, 2543, น. 119)

2.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้ประมวลทฤษฎีที่มีหลักการและแนวคิดที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้พอสรุปได้ ดังนี้ (ทิตนา แคมมณี, 2543, น. 64-103)

2.2.1.1 ทฤษฎีการพัฒนาทางสติปัญญาของบรูเนอร์ ที่เชื่อว่ามนุษย์เลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนเองสนใจ และกระบวนการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบด้วยตนเองเขากล่าวว่า มนุษย์มีชั้นการเรียนรู้จากภาพแทนของจริง ชั้นการเรียนรู้จากของจริง ชั้นการเรียนรู้สัญลักษณ์และนามธรรม เขาเชื่อว่าการเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุด คือ การให้ผู้เรียนค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการที่คนเราสามารถสร้างความคิดรวบยอด และเกิดการคิดแบบหยั่งรู้ขึ้นโดยแรงจูงใจภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

2.2.1.2 ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ทฤษฎีการสร้างความรู้มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเชอวน์ปัญญาของ เพียเจต์และวิกอทสกี ซึ่งอธิบายว่าโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคล มีการพัฒนาผ่านทางกระบวนการดูดซึมหรือซึมซับ (Assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางสติปัญญา (Accommodation) เพื่อให้บุคคลอยู่ในภาวะสมดุล (Equilibrium) ซึ่งเพียเจต์เชื่อว่าคนทุกคนจะมีพัฒนาการไปตามลำดับขั้นจากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่วน วิกอทสกีให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมสังคมและภาษามากขึ้น นักทฤษฎีกลุ่มการสร้างความรู้มีความเห็นว่าแม้โลกนี้จะมียุ่อยู่จริงแต่ความหมายสิ่งต่างๆ มิได้มีอยู่ในตัวของมันเองสิ่งต่างๆ ในโลกไม่มีความหมายที่ถูกต้องหรือเป็นจริงที่สุดแต่ขึ้นอยู่กับการให้ความหมายของคนในโลก ดังนั้นทฤษฎีนี้จึงให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคล ในการแปลความหมายและสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ต่างๆ ของโลกใบนี้ ซึ่งการแปลความหมายของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับ การรับรู้ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการความสนใจและภูมิหลังของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกัน

หากผู้เรียนได้ร่วมมือกันในลักษณะดังกล่าวจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้นเนื่องจากการร่วมมือกันช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย มีแรงจูงใจภายในแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์รู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพและรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อกันและกันดีขึ้นและมีสุขภาพจิตดีขึ้นด้วย

2.2.2 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คณะกรรมการดำเนินโครงการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้อธิบายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่าเป็นการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตเหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน มีการวัดผลตามสภาพจริงซึ่งมีหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549, น. 43-44)

2.2.2.1 ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ดังนี้ แสวงหาความรู้ ศึกษาทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สร้างความหมายแก่ตนเอง สังเคราะห์ข้อมูลและสรุปข้อความรู้

2.2.2.2 ให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด

2.2.2.3 ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน

2.2.2.4 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ กระบวนการควบคู่ไปกับผลงานหรือข้อความรู้ที่สรุปได้

2.2.2.5 ให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาที่อธิบายว่า การสอนแบบชิปปาเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549, น. 203-205)

2.2.3 บทบาทครู

บทบาทของผู้สอนจำเป็นต้องเปลี่ยนไปผู้เรียนจะเริ่มเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามสภาพการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้จะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับ การปรับตัวของผู้เรียนและแรงเสริมที่ได้จากผู้สอน ดังนี้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549, น. 44-77)

2.2.3.1 เตรียมการสอนศึกษาความรู้จากหลายแหล่ง และวิเคราะห์เรื่องที่จะสอนวางแผน การสอนโดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้ชัดเจน เลือกเนื้อหาออก แบบกิจกรรมและกำหนดวิธี ประเมินผลการเรียนรู้จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน เอกสารหนังสือหรือข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับ ผู้เรียน เครื่องประเมินผลและจัดห้องเรียนได้เหมาะสมกับกิจกรรม

2.2.3.2 การสร้างบรรยากาศการเรียนที่ดีกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและร่วมทำกิจกรรมจัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่เตรียมไว้ดูแลให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่างๆ แนะนำหรือแก้ปัญหาตาม ความจำเป็นสังเกตและบันทึกพฤติกรรมต่างๆแนะนำหรือแก้ปัญหา

2.2.3.3 การประเมินเก็บรวบรวมผลงานและประเมินผลงานประเมินผลการเรียนรู้ตามที่ กำหนดไว้ในแผนการสอน

2.2.4 บทบาทผู้เรียน

2.2.4.1 ทบทวนความรู้เดิมและมีส่วนร่วมกิจกรรมในการแสวงหาความรู้ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ต่างๆ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย

2.2.4.2 ศึกษาหรือลงมือทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจใช้ความคิดในการถกถอง แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และสร้างความหมายให้แก่ตนเอง

2.2.4.3 สรุปและจัดระบบระเบียบความรู้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิด ความคงทนและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้สะดวก

2.2.4.4 นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิต การประยุกต์ใช้ช่วยต่อยอด ความเข้าใจและสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนและยังช่วยก่อให้เกิดความรู้อื่นๆ เพิ่มเติมอีกด้วยในการ ดำเนินการตามบทบาททั้ง 4 ผู้เรียนต้องแสดงพฤติกรรมที่จำเป็นในการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ดังนี้

- 1) เข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น
- 2) ให้ความร่วมมือและรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การแสวงหาข้อมูล การศึกษาข้อมูล และการสรุป เป็นต้น
- 3) รับฟังพิจารณา และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 4) ให้ความคิดอย่างเต็มที่ปฏิสัมพันธ์โต้ตอบคัดค้านสนับสนุนแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและความรู้สึกของตนกับผู้อื่น
- 5) แสดงความสามารถของตนและยอมรับความสามารถของผู้อื่น
- 6) กล้าตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ ได้

7) เรียนรู้จากกลุ่มและช่วยให้กลุ่มเกิดความรู้

สรุปว่า การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เป็นการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลายเป็นกระบวนการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้บทบาทครู คือ ผู้สนับสนุน (Supporter) และเป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถทางปัญญาให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ ศึกษาค้นคว้าและทดลอง พร้อมทั้งแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัดความสนใจทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

2.3 การจัดการเรียนรู้แบบชิปปา

2.3.1 ที่มาของแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา

ทิตนา แชมมณี (2543, น. 21-37) ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ใช้แนวคิดทางการศึกษา ต่างๆ ในการสอนมาตลอดระยะเวลา 30 ปี และพบว่าแนวคิดหนึ่งที่สามารถใช้ได้ผลดีตลอดมา ผู้เขียนจึงได้นำแนวคิดเหล่านั้นมาประสานกัน ทำให้เกิดเป็นแบบแผนขึ้น แนวคิดดังกล่าว ได้แก่ (1) แนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construct) (2) แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Interaction) (3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Participation) (4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Product) และ (5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Application) จากแนวคิดดังกล่าว การจัดการเรียนการสอนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction of Knowledge) ซึ่งนอกจากนักเรียนจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเองและพึ่งพาตนเองแล้วยังต้องพึ่งการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับเพื่อน บุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมรอบตัวรวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการ (Interaction Skills) ต่างๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้

นอกจากการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดี หากนักเรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้และเรียนรู้ มีประสาทรับรู้ที่ตื่นตัว ไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้นักเรียนอยู่ในสภาพดังกล่าวได้ คือ การให้มีการเคลื่อนไหวทางกาย (Physical Participation) อย่างเหมาะสม กิจกรรมที่มีลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง จึงเกิดแบบแผน CIPPA ขึ้น ซึ่งครูสามารถนำแนวคิดทั้ง 5 ดังกล่าวไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้

สรุปที่มาของ CIPPA MODEL ซึ่งเป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. C – Construct หมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิด Constructivism
2. I – Interaction หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว
3. P - Physical Participation หมายถึง การให้นักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย
4. P -Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ
5. A - Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้

สรุปว่าเป็นการมุ่งพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง อาศัยความร่วมมือจากกลุ่มกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้จาก 5 แนวคิด คือ (1) แนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (2) แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ และ (5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำแนวคิดทั้ง 5 ดังกล่าวไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้

2.3.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้แบบชิปปา

การจัดการเรียนรู้แบบชิปปา คือ มุ่งพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่มกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้ เป็นต้น

สรุปว่าวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้แบบชิปปา คือ มุ่งพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยความร่วมมือจากกลุ่มกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

2.3.3 หลักการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา

หลักการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

2.3.3.1 การสร้างความรู้ (Constructing of Knowledge) หมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของการสรรค์สร้างความรู้ (Constructivism) กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง

2.3.3.2 การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

2.3.3.3 การมีส่วนร่วมทางกาย (Physical Participation) หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทางกาย คือ นักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย โดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ อย่างเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน

2.3.3.4 การเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเปิดโอกาสได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการ พัฒนาตนเอง เป็นต้น การเรียนรู้ทางด้านกระบวนการช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญาอีกทางหนึ่ง

2.3.3.5 การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (Application) หมายถึง การนำเอาความรู้ไปใช้ในลักษณะที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่อยๆ เป็นการเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติ

สรุปว่าหลักการการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ (1) การสร้างความรู้ (2) การปฏิสัมพันธ์ (3) การมีส่วนร่วมทางกาย (4) การเรียนรู้กระบวนการ และ (5) การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

2.3.4 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปา

ซิปปา (CIPPA) เป็นหลักการซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนตามหลักซิปปานี้ สามารถใช้วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่งอาจจัดเป็นแบบแผนได้หลายรูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้และได้มีการนำไปทดลองใช้แล้วได้ผลดี ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของผู้เรียนจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่างๆ ซึ่งครูอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาเองก็ได้

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ที่หามาได้ ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล/ประสบการณ์ใหม่ๆ โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้นๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของตนเองรวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนเองให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อมๆ กัน

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/หรือการแสดงผลงาน

หากความรู้ที่ได้เรียนรู้มาไม่มีการปฏิบัติขั้นนั้นจะเป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ต่อยอดหรือตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามข้อความรู้ที่ได้ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติ และมีการแสดงผลงานที่ได้ปฏิบัติด้วย

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้นๆ

หลังจากการประยุกต์ใช้ในความรู้ อาจจะมีการนำเสนอผลงานจากการประยุกต์อีกครั้งก็ได้หรืออาจไม่มีการนำเสนอผลงานในขั้นที่ 6 แต่นำมารวมแสดงในขั้นตอนท้ายหลังขั้นการประยุกต์ใช้ก็ได้เช่นกัน ขั้นตอนตั้งแต่ขั้นที่ 1-6 เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ (construction of knowledge) ซึ่งครูสามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน (Interaction) และฝึกฝนทักษะกระบวนการต่างๆ (Process Learning) อย่างต่อเนื่อง

จากขั้นตอนแต่ละขั้นตอนช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหลากหลายที่มีลักษณะให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวทางกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และทางสังคมอย่างเหมาะสม 6 ที่คุณสมบัติตามหลักการชิปปา ส่วนขั้นตอนที่ 7 เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ (Application) จึงทำให้เป็นรูปแบบนี้คุณสมบัตินี้ครบตามหลักชิปปา

สรุปว่าการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา คือ การมุ่งพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองมีกระบวนการร่วมมือระหว่างกลุ่ม การปฏิสัมพันธ์ และกระบวนการแสวงหาความรู้ โดยมีขั้นตอนการจัดทำแผนการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่องการปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีแบ่งได้เป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้ (1) การทบทวนความรู้เดิม (2) การแสวงหาความรู้ใหม่ (3) การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความเดิม (4) การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม (5) การสรุปและจัดระเบียบความรู้ (6) การปฏิบัติ และ/หรือการแสดงผลงาน และ (7) การประยุกต์ใช้ความรู้

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) เป็นสรรภาพของสมองด้านต่างๆ ที่นักเรียนได้รับจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากครู นักการศึกษาจึงได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, น. 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมทั้งความรู้ความสามารถหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากประสบการณ์ การเรียนการสอนทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่างๆ

ไพศาล หวังพานิช (2526, น. 9) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอสรุปได้ว่า เป็น พฤติกรรมหรือความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน เป็นคุณลักษณะของผู้เรียนที่ พัฒนาขึ้นมาจากการฝึกอบรมสั่งสอนโดยตรง คือ พฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินค่า

เดโช สนวนานนท์ (2512, น. 3) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม จากการลงแรงเพื่อมุ่งในจุดหมายปลายทางที่ต้องการหรืออาจจะ หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับแต่ละด้าน

อารมณ เพชรชื่น (2527, น. 46) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งที่โรงเรียน บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ พฤติกรรม ความรู้ความสามารถของ บุคคลที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับการพัฒนาตนเอง การฝึกฝน อบรมจนประสบผลสำเร็จ สามารถนำไปใช้ และเปลี่ยนแปลงตนเองในด้านต่างๆ

2.4.1 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2526, น. 89) ได้แบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายและ ลักษณะวิชาที่สอน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน ดังนี้

1. การวัดผลด้านปฏิบัติเป็นการตรวจสอบความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะ ของ ผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในรูปแบบของการกระทำจริงเป็นผลงาน เช่น วิชา ศิลปศึกษา พลศึกษา การงาน การวัดผลแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)

2. การวัดผลด้านเนื้อหาเป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาอันเป็น ประสบการณ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียนอันรวมถึงพฤติกรรมความสามารถด้านต่างๆ สามารถวัดผลได้ โดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test)

Bloom (1976, p. 139) คือ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวกับกระบวนการต่างๆ ทางด้านสติปัญญาและสมอง ประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถระลึกถึงเรื่องราวประสบการณ์ที่ผ่านมา

1.2 ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความ การแปลความ การตีความ การขยายความของเรื่องได้

1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้หรือหลักวิชาที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสร้างสถานการณ์จริงๆ หรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ หรือวัสดุสิ่งของเพื่อต้องการค้นหาสาเหตุเบื้องต้น หาความสัมพันธ์ระหว่างใจความ ระหว่างส่วนรวม ระหว่างตอนตลอดจนหาหลักการที่แฝงอยู่ในเรื่อง

1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้มาจัดระบบใหม่เป็นเรื่องใหม่ที่ไมเหมือนเดิมมีความหมายและประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม

1.6 การประเมินค่า หมายถึง การวินิจฉัยคุณค่าของบุคคล เรื่องราว วัสดุสิ่งของอย่างมีหลักเกณฑ์

2. ด้านความรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่างๆ ของนักเรียน

3. ด้านการปฏิบัติการ (Psycho – motor Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติและการดำเนินการ เช่น การทดลอง

สรุปว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นสามารถวัดได้ทั้งด้านทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติและการวัดทางด้านเนื้อหา โดยออกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทางการเรียนสังคมศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

2.4.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประนอม เดชชัย (2521, น. 78 - 79) ที่ว่าทักษะที่ควรได้รับการฝึกฝนในวิชาสังคมศึกษาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ทักษะในการคิด (Thinking Skill) คือ การฝึกให้คิดอย่างมีเหตุผล รู้ว่าอะไรคือข้อเท็จจริงหรือความเห็น ซึ่งการฝึกให้มีความคิด แบบนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้จักเลือกและรู้จักการตัดสินใจ

วันเพ็ญ วรโรโกมล (2542, น. 19 - 22) ในยุคที่มีการปฏิรูปการศึกษาของไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา สังคมไทยจึงมีความต้องการคนที่มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ตัดสินประเมินค่า เลือกรับข้อมูลข่าวสารอย่างเหมาะสม มีความรู้ ทั้งหลักการ และทักษะ ดังนั้น มิติใหม่

ของการจัดการการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา จึงควรพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะกระบวนการคิดที่หลากหลาย ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวได้สอดคล้องกับ

กรมวิชาการ (2544, น. 56) ในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ได้ความสามารถและคุณลักษณะที่แท้จริงของผู้เรียน จะต้องใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น

1. การทดสอบ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้ ความคิด ความก้าวหน้าในสาระการเรียนรู้ มีเครื่องมือวัดหลายแบบ เช่น แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบเติมคำสั้นๆ แบบถูกผิด แบบจับคู่ เป็นต้น

2. การสังเกตเป็นการประเมินพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน เช่น ความสัมพันธ์ในการทำงานกลุ่ม การวางแผน ความอดทน วิธีการแก้ปัญหา การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ในระหว่างการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมต่างๆ โดยผู้สอนสามารถสังเกต ได้ตลอดเวลา ซึ่งจะบันทึกข้อมูลลงในแบบสังเกตที่สร้างขึ้น

3. การสัมภาษณ์ เป็นการสนทนาซักถามพูดคุย เพื่อค้นหาข้อมูลที่ไม่อาจพบเห็นได้อย่างชัดเจนในสิ่งที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติ

4. การประเมินภาคปฏิบัติเป็นการประเมินการกระทำการปฏิบัติงานการสร้างผลงานให้สำเร็จโดยผู้สอนต้องจัดทำประเด็นการประเมินและเครื่องมือเพื่อประกอบการประเมินด้วย เช่น Scoring Rubric, Rating Scale หรือ Checklist เป็นต้น

5. การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน เป็นการประเมินความสามารถในการผลิตผลงาน การบูรณาการความรู้ รวบรวมผลงาน การคัดเลือกผลงานและศักยภาพในการเรียนรู้

สรุปว่า การเรียนวิชาสังคมศึกษาต้องพยายามยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนต้องแสวงหาวิธีการสอนแบบต่างๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะในการคิดอย่างมีเหตุผล มีค่านิยม ที่ถูกต้อง สามารถนำความรู้ไปปรับใช้กับการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

2.4.3 หลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา

วารี วองพินัยรัตน์ (2530, น. 10) เมื่อครูทำการสอนนักเรียนจบ จำเป็นต้องมี เครื่องมือที่มีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงในการประเมินผลการเรียนการสอนนั้น ซึ่งข้อทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนับว่าเป็นเครื่องมือในการประเมินการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ดังนั้น การสร้างแบบทดสอบที่ดีจะต้องมีการวางแผนหลักการสร้างแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ก่อนที่จะลงมือสร้างแบบทดสอบ จะต้องทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร (A Table of Specification) ตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นตารางที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับเนื้อหาวิชา ซึ่งจะช่วยให้ครูทราบดีว่าต้องสร้างแบบทดสอบวัดเนื้อหาหรือพฤติกรรมอย่างละเท่าไร เพราะแต่ละเนื้อหาแต่ละพฤติกรรมมีความสำคัญต่างกัน ตารางวิเคราะห์หลักสูตรจึงควรเตรียมไว้ก่อน

เริ่มสอน และเมื่อสร้างเสร็จแล้วควรนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบทดสอบเพื่อตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

2. แบบทดสอบทั้งฉบับจะต้องประกอบด้วยข้อทดสอบหลายๆ ข้อ และหลายรูปแบบ ทั้งนี้ เพราะธรรมชาติของเนื้อหาวิชาบางตอนอาจจะเหมาะกับรูปแบบหนึ่งโดยเฉพาะ แล้วรวบรวมข้อทดสอบให้เป็นหมวดหมู่ตามประเภทของข้อสอบ เช่น แบบเติมคำ แบบถูกผิด หรือแบบหลายตัวเลือก

3. เขียนคำชี้แจงในการทำข้อสอบแต่ละประเภทให้รัดกุมชัดเจน เพื่อให้นักเรียนทราบว่าแต่ละข้อต้องทำอะไร

4. ควรให้ข้อทดสอบแต่ละข้อจบในหน้าเดียวกัน ไม่ควรมีคำถามอยู่บนหน้าหนึ่งคำตอบอยู่อีกหน้าหนึ่ง เพราะอาจทำให้เกิดการสับสนหรือเสียเวลาพลิกไปพลิกมา

5. สร้างข้อสอบทันทีภายหลังที่สิ้นสุดการสอน เพื่อให้ข้อสอบวัดได้ตรงตามเนื้อหา มากยิ่งขึ้น

6. ควรสร้างข้อสอบให้มีความยากพอเหมาะ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อทดสอบที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อให้แบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูงสุด

7. ควรสร้างข้อทดสอบให้มีจำนวนมากว่าที่ต้องการในตารางวิเคราะห์หลักสูตร ประมาณ 25–50% เพราะภายหลังจากการตรวจทานหรือการวิเคราะห์ข้อทดสอบแล้วอาจมีการตัดข้อสอบบางข้อที่ใช้นไม่ได้ออกไป

8. หลังจากสร้างข้อสอบเสร็จแล้วควรตรวจทานแก้ไขครั้งสุดท้าย โดยพิจารณาในสิ่งต่อไปนี้

8.1 ข้อทดสอบจะต้องวัดพฤติกรรมและเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร

8.2 ข้อทดสอบจะต้องมีคำถามที่เป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและมีตัวเลือกที่ถูกต้อง

เพียงตัวเดียว

8.3 ข้อทดสอบทุกข้อต้องมีความอิสระจากกัน

8.4 ข้อทดสอบจะต้องเขียนให้ถูกหลักภาษา

8.5 คำถามในแต่ละข้อต้องชัดเจน รัดกุม และเข้าใจง่าย

8.6 ถ้าเป็นข้อทดสอบแบบหลายตัวเลือกต้องพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้

8.6.1 คำถามต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์

8.6.2 คำตอบที่ถูกต้องมีเพียงตัวเดียว

8.6.3 ตัวลวงต้องเป็นคำตอบผิดจริงๆ

8.6.4 ตัวเลือกทุกตัวมีลักษณะเอกพันธ์จากกัน

9. ควรให้เพื่อนครูด้วยกันช่วยอ่านและตรวจทานอีกครั้งเพื่อตรวจสอบ ด้านภาษา

สรุปว่าแบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการวัดผลการศึกษาที่สามารถวัดคุณลักษณะและความสามารถต่างๆ ของผู้เรียน การเขียนข้อสอบให้มีคุณภาพนั้นจะต้องมีองค์ประกอบหลายประการ เริ่มจากการวางแผนจนกระทั่งได้ทดสอบ ซึ่งครูต้องมีความชำนาญในเนื้อหา และมีความรอบคอบในการสร้างข้อสอบอย่างยิ่ง เพื่อจะได้ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตรงตามเป้าหมาย

2.5 ดัชนีประสิทธิผล

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี (2545) ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดัชนีประสิทธิผลคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังทดลองด้วยคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อหรือการสอน มีสูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

$$E.I = \frac{P_2 - P_1}{total - P_1} \quad (2-1)$$

เมื่อ	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การแสดงค่าดัชนีประสิทธิผลใหม่ทำได้โดยการคูณ 100 เพื่อให้ค่าที่ออกมาเป็น ร้อยละ ซึ่งช่วยให้ตีค่าที่ออกมาได้สะดวกมากขึ้น ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อการสอน โดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนที่เป็นตัววัดว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานในระดับใด รวมถึงการวัดด้านความเชื่อ เจตคติ และความตั้งใจของนักเรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงเป็นร้อยละหาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ จากนั้นเมื่อนักเรียนทดลองเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียนได้เท่าไร นำไปหารค่าที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่นักเรียนทำได้ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยทำให้เป็นรูปร้อยละ

Goodman, Fletcher and Schneider (1981, pp. 30-34) เป็นการประเมินสื่อการสอนที่ได้ผลิตขึ้นมาเพื่อที่จะดูประสิทธิภาพด้านการสอนและการประเมินสื่อ ปกติแล้ว การประเมินค่าคะแนนจะมีความแตกต่างอยู่ 2 ลักษณะ คือ (1) ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (2) ความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่างแท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างในทางสถิติ

สรุปว่าดัชนีประสิทธิผล ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นระหว่างการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน หรือการทดสอบของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ซึ่งคำนวณได้จากคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด

2.6 ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญมีอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ซึ่งทั้ง 2 วิธีจะต้องทำควบคู่กันไป (เผชัญ กิจระการ, 2544, น. 44-51) จึงจะมั่นใจว่า สื่อหรือเทคโนโลยี การเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้ควรมีรายละเอียด ดังนี้

2.6.1 การหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach)

กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้ความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร (ประสาท เนื่องเฉลิม, 2560, น. 212) ดังนี้

$$CVR = \frac{2N_e}{N} - 1 \quad (2-2)$$

เมื่อ	CVR	แทน	ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล
	N_e	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นตามลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งนิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับได้จะต้องอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 5.0 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตาราง ตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญจึงจะยอมรับว่าสื่อมีประสิทธิภาพ ถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2.6.2 การหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

การที่จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรมชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด หรือกระบวนการเรียนระหว่างเรียน หรือแบบทดสอบย่อยโดยแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ซึ่งมีความหมายที่แตกต่างกันหลายลักษณะ โดยจะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

2.6.2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100 \quad (2-3)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนทุกส่วน
	A	แทน	คะแนนเต็มของทุกส่วน
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	Σy	แทน	ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

2.6.2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.6.2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยเทียบกับคะแนนที่ได้ก่อนการเรียน (Pre-test)

2.6.2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูก มีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่านวัตกรรมการเรียน การสอนไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีข้อบกพร่อง)

ในการกำหนดเกณฑ์ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 75/75

2.6.3 การยอมรับประสิทธิภาพ

สมนึก ภัททิยธนี (2553, น. 114) การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนการสอน (E_1/E_2) เป็นขั้นตอนทำการจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว การที่จะสรุปได้ว่า นวัตกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพหรือไม่จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาและยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.50 ดังนี้

1. สูงกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น ตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ 90/90 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพพบที่เรียนสำเร็จรูปได้ 95/95

2. เท่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้พอดี เช่น ตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ 90/90 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพพบที่เรียนสำเร็จรูปได้ 90/90

3. ต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่เกิน $\pm 2.5 \%$

สรุปว่าเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนทั้งประสิทธิภาพเชิงเหตุผลและประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ กระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้ควรมีเกณฑ์คุณภาพของเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมต่างๆ และแบบทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน ด้วย E_1/E_2 ได้ผ่านเกณฑ์ 75/75

2.7 ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ การที่ครูจะวัดประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ นอกจากจะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว ยังต้องวัดความพึงพอใจของนักเรียนด้วย ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจมีสาระดังนี้

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม การวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ ซึ่งมีนักวิชาการให้ความหมาย ดังนี้

Good (1973, p. 161) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจของเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

Wolman (1973, p. 384) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึกมีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการหรือแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลซึ่งเกิดจากการได้รับตอบสนองตามที่ตนต้องการ หรือ เป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกที่แสดงออกมาตามความรู้สึกของบุคคล เมื่อเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

2.7.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วนจะเกิดความรู้สึกยินดีทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้นความพึงพอใจจะเกิดขึ้น และในทางกลับกัน ถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนองความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้นตามมา

Maslow (1970, pp. 66-70) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ซึ่งมีความสนใจศึกษาถึงความต้องการของมนุษย์และได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับ โดยมีสาระสำคัญ คือ มนุษย์จะมีความ

ต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุดตราบดีที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับ จากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อนเมื่อความต้องการ นั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พึงพอใจแล้วมนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่างๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้นมา Maslow ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับ คือ

1. ความต้องการทางกาย The City is เรื่องความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย Safety Needs เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคง ในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความเจริญก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ
3. ความต้องการทางสังคม Social Belonging ได้แก่ ความต้องการจะเข้าร่วมและ ได้รับการยอมรับในสังคมความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องหรือมีชื่อเสียง The Esteem Needs เป็น ความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ และการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย
5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต Self-Actualization เป็น ความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากเป็นเรื่องการอยากจะเป็นอยากจะได้ตามความคิดของตนเอง แต่ไม่สามารถเสาะแสวงหาได้

สรุปว่าเมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หากกิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความต้องการที่จะเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนได้เรียนรู้แล้วเกิดความเข้าใจมีความสุขในการเรียนซึ่งส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นคง มั่นใจในตนเอง ตลอดจนการได้รับการยกย่องชมเชยจากครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือการได้รับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจซึ่งเป็นการตอบสนองจากภายนอก

2.7.3 การวัดความพึงพอใจ

เนื่องจากความพึงพอใจ เป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งการจะวัดว่า บุคคลมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างเครื่องมือที่ช่วยในการวัด ความพึงพอใจนั้นซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ถวิล ธาราโรจน์ (2536, น. 77-86) ในการวัดความรู้สึกหรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมา ในลักษณะของทิศทาง Direction ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทางคือทางบวกและทางลบทางบวก หมายถึง การประเมิน ค่าความรู้สึกไปในทางที่ดีชอบหรือพอใจส่วนทางลบ หมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้นความรุนแรง

หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้การตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึก อย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่ยอมรับใช้ อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบันแต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับ บุคคลนั้น โดยมีการเตรียมแผนงานไว้ล่วงหน้าเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. วิธีการใช้แบบสอบถาม Question วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อ คำอธิบายไว้อย่างเรียบร้อยเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ใน กรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากๆ วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดใน การวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้วิธีหนึ่ง คือ มาตรา ส่วนแบบ Likert ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่าง หนึ่งแล้วมีคำตอบที่แสดง ถึงระดับความรู้ 5 ระดับ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

Vector (1967, p. 100) การวัดความพึงพอใจโดยทั่วไปจะใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือใช้ แบบสอบถาม การจะเลือกใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่จะวัด เช่น กลุ่มบุคคลที่สามารถอ่าน และเข้าใจสื่อทางภาษาได้จะใช้แบบสอบถาม เพราะนอกจากจะประหยัดเวลาแล้วผู้ตอบยังมีความ เป็นอิสระที่จะตอบ ส่วนใหญ่ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถอ่านสื่อทางภาษาได้จำเป็นต้องใช้วิธีการ สัมภาษณ์ แต่ต้องแก้ปัญหาเรื่องความเป็นอิสระของผู้ตอบในด้านข้อคำถามนั้นบุคคลจะถูกถามถึงระดับ ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในสิ่งนั้นในแง่มุมต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการจะศึกษา

สรุปว่าการวัดความพึงพอใจเป็นการวัดหรือตรวจสอบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เป็นแบบวัดความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale)

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการวิจัย โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการค้นคว้า อาจจะเป็นแหล่งชั้นทุติยภูมิ ฐานข้อมูลออนไลน์หรือหนังสือทั่วไปที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อที่จะนำมาวางแผนการดำเนินการวิจัยตามปัญหาการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ระบุ (ประสาธ เนืองเฉลิม, 2560, น. 33) สามารถนำมาใช้ประกอบการอ้างอิงตามหลักวิชาการ ได้ ดังนี้

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

2.8.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กนกรัตน์ นาครชตะอมร (2549, น. 110-117) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยรูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสัมภาษณ์นักเรียน จำนวน 10 คน ทำให้ทราบว่า ปัญหาที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เนื่องจากเนื้อหา เรื่อง ลักษณะกายภาพและการดำเนินชีวิตในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นเรื่อง ที่เข้าใจยาก มีลักษณะเนื้อหาเป็นเรื่องที่ไกลตัวนักเรียน ครูผู้สอนใช้การสอนแบบบรรยาย วิธีการนี้จึงไม่ดึงดูดใจผู้เรียนทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ (1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยรูปแบบซิปปา ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปา (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบซิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ อำเภอมืองจังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 53 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ได้แก่ (3.1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา จำนวน 5 แผน (3.2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่องเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชนิดเลือกตอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ (3.3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ชนิดกำหนดค่าระดับ 3 ระดับ ของลิเคิร์ต จำนวน 16 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า (1) ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยรูปแบบซิปปา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.03/82.59 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กำหนดไว้ (2) ผลการเรียนรู้เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งยอมรับสมมติฐานในข้อวิจัยที่ 2 (3) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ ซิปปาพบว่านักเรียนมีความเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาอยู่ในระดับมาก

พันทิพา เวียงเพิ่ม (2553, น. 61-63) ได้ศึกษาผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อตามรูปแบบซิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อตามรูปแบบซิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ ตามรูปแบบซิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (3) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบ

ชิปปา (4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบชิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่เรียนวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รหัส ง 40289 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 40 คน ผลการศึกษาคั้งนี้ พบว่า (1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.51/83.00 (2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.7151 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 71.51 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.8.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ศิริวรรณ วงศ์สวัสดิ์ (2549, น. 72-74) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภูมิศาสตร์และมนุษยสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนแบบชิปปา โมเดลและการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี การจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ในปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนยังยึดหนังสือเป็นหลักสูตร เทคนิควิธีการสอนยังไม่หลากหลาย ขาดทักษะในการวางแผนการสอน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบชิปปาโมเดลกับนักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภูมิศาสตร์และมนุษยสัมพันธ์แตกต่างกันหรือไม่ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมาย (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนแบบชิปปาโมเดลและการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี (2) เพื่อเปรียบเทียบมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนแบบชิปปา โมเดล และการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 80 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม Cluster Random Sampling เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีอยู่ 3 ประเภท (2.1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา โมเดล จำนวน 9 แผน 20 ชั่วโมง (2.2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี จำนวน 9 แผน 20 ชั่วโมง (2.3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภูมิศาสตร์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .78 ค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง .24-.74 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .22-.67 (2.4) แบบสอบถามวัด

มนุษย์สัมพันธ์ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น .73 สถิติที่ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าแปรปรวน ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏ ดังนี้ (1) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบ ชิปปา โมเดล และการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (2) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลและการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี มีมนุษย์สัมพันธ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ชลวษา ปิยะนฤพัทธ์ (2551, น. 87-96) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผล การเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนเตรียม ทหารชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักชิปปา มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดย ใช้หลักชิปปา (2) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน นักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการชิปปา (3) ศึกษาความสามารถ ในการวิเคราะห์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัด การเรียนรู้โดยใช้หลักการชิปปา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2551 โรงเรียนเตรียมทหาร อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 นาย ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย Simple Random Sampling ในเวลาการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ เรียนคาบละ 50 นาทีจำนวน 12 คาบ ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการเรียนรู้เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ หลักการชิปปามีค่าร้อยละ 83.58 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 (2) ผลการเรียนรู้ เรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หลักการชิปปา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักชิปปา มีค่าร้อยละ 73.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) ความคิดเห็นของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักชิปปาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

บัวครอง ชัยปราบ (2553, น. 143-149) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การฝึกปฏิบัติ สมารถตามหลักอานาปานสติ สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดล ชิปปา ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ (1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การฝึกปฏิบัติสมาธิ ตามหลัก อานาปานสติสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดล ชิปปา (CIPPA MODEL) ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (2) ศึกษาการนำผลการฝึกปฏิบัติสมาธิตามหลักอานาปานสติไปพัฒนา พฤติกรรมเชิงคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (3) ศึกษาความเชื่อ ความศรัทธา

ต่อการฝึกปฏิบัติสมาธิตามหลักอานาปานสติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนชุมชนหนองเม็ก อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 71 คน ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 23 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 28 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน รูปแบบใช้ในการวิจัยคือการวิจัยเชิงปฏิบัติการเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การฝึกปฏิบัติสมาธิตามหลักอานาปานสติ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 6 แผน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (3) แบบทดสอบท้ายบท เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 3 ชุด ชุดละ 20 ข้อ รวม 60 ข้อ (4) แบบฝึกชุดกิจกรรมท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 ชุด (5) แบบบันทึกการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างการฝึกปฏิบัติการเรียนรู้การสอน (6) แบบบันทึกการสัมภาษณ์นักเรียน (7) แบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลได้นำข้อมูลจากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า (1) นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานเป็นกลุ่มดีมาก มีปฏิสัมพันธ์กับครู และเพื่อนๆ มีการรู้จักค้นหาความรู้ใหม่ๆ จากหลายๆ แหล่ง เพื่อให้ได้ซึ่งปัญหาที่ครูตั้งขึ้น สรุปว่า ความรู้ต่างๆ จะถูกสร้างด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ร่วมกับข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากแหล่งต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน กล่าวคือ นักเรียนได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดคิดเป็นร้อยละ 81.41 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด (3) นักเรียนมีทัศนคติที่ดีหรือมีศรัทธาต่อพระสงฆ์ สามเณร และหลักธรรม คำสอนในพระพุทธศาสนา

วิภาพรรณ พินลา (2554, น. 104-109) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาและการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 คุณภาพการศึกษาที่เน้นเฉพาะความรู้ เนื้อหาแบบท่องจำส่วนใหญ่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีแนวโน้มต่ำลง การปรับปรุงการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ถือเป็นหน้าที่ของครูโดยตรงที่จำเป็นต้องสอนการคิดโดยเน้นกระบวนการที่ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะการแก้ปัญหาเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบชิปปากับการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมาย (1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชิปปากับการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 (2) เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชิปปากับการจัด

การเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 (3) เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (4) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียนๆ ละ 45 คนรวม 90 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล จำนวน 16 แผน แผนการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 จำนวน 16 แผน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ (3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ (1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปากับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน (2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปากับการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน (4) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

พัชรกมล เต็มใจ (2554, น. 102-108) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สังคมศึกษา และความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบซิปปาโมเดลกับการสอนแบบ 4 MAT ปัญหาด้านครูผู้สอนไม่นำเทคนิค และวิธีการจัดการเรียนการสอนใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งผู้เรียนยังบกพร่องในเรื่องการจัดระบบความคิดในสิ่งที่ครูสอนอันเป็นอีกสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ให้กับตนเองได้ จึงทำให้ผู้เรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสอนแบบซิปปาโมเดลกับการสอนแบบ 4 MAT มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สังคมศึกษา และความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สังคมศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบซิปปาโมเดลกับการสอนแบบ 4 MAT (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบซิปปาโมเดล ก่อนและหลังเรียน (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบ 4 MAT ก่อนและหลังเรียน (4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบซิปปาโมเดลกับการสอนแบบ 4 MAT (5) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ

ในการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 ห้องเรียนห้องเรียนละ 40 คนรวม 80 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม Cluster Random Sampling เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 4 วิธี ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล จำนวน 18 คาบ (2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จำนวน 18 คาบ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ (4) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า (1) นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซิปปาโมเดลกับการสอนแบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (2) นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซิปปาโมเดลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (3) นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซิปปาโมเดลกับการสอนแบบ 4 MAT มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (5) นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซิปปาโมเดลมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่จุด .01

ฐาปกรณ์ แก้วมาเมือง (2554, น. 89-94) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ทุกวันนี้มักปลูกฝังความคิดเห็นให้กับเด็กอย่างมากไม่ว่าจะเป็นกระแสวัตถุนิยม บริโภคนิยม ปัญหาเหล่านี้ทำให้เด็กรู้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและผู้เรียนมีการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 แตกต่างกันหรือไม่ การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมาย (1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (4) เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามหลักหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (5) เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (6) เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีวิกรม์ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 80 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม Cluster Random Sampling สถิติที่ใช้

ค่าเฉลี่ย และความแปรปรวน ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า (1) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาแตกต่างกัน (2) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (3) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (4) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 แตกต่างกัน (5) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (6) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิลาวรรณ ปั่นหุ่น (2557, น. 105-111) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดขั้นสูง เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-net ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนไทรโยคพัฒนศึกษา ผลสอบของกลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียน 30.42 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของโรงเรียนที่จะต้องมีความเฉลี่ย 50.00 ขึ้นไป การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาจึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่สร้างกระบวนการคิดด้วยตนเอง มีส่วนร่วมทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาไปปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนต่อไป การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมาย (1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา (2) เพื่อศึกษาทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 35 คน โรงเรียนไทรโยคพัฒนศึกษา ภาครเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย Simple Sampling โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี (1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา จำนวน 6 แผน (2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่องเศรษฐศาสตร์น่ารู้เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ (3) แบบทดสอบวัดทักษะการคิดขั้นสูง ประกอบด้วยทักษะการคิดการสังเคราะห์ และการประเมินค่าแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ (4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปาแบบมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ สถิติที่ใช้ - ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ (1) ผลการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการคิดขั้นสูง เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปามี ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.20 อยู่ในระดับดี (3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.8.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาอื่นๆที่จัดการเรียนการสอนแบบซิปปา

รชาดา บัวไพร (2552, น. 62-64) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลซิปปา ที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลซิปปากลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 1 ห้องเรียน 54 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง Purposive Sampling ซึ่งได้รับการจัดการเรียนการสอน แบบโมเดลซิปปา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัย One Group Pretest Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าคงที่ ผลการวิจัยพบว่า (1) หลังการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลซิปปา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโมเดลซิปปา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชัชวาลย์ บัวริคาน (2559, น. 119-122) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบซิปปา เรื่องการเรียงสับเปลี่ยน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ เรื่องการเรียงสับเปลี่ยน ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบซิปปากับเกณฑ์ร้อยละ 75 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 24 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบซิปปา เรื่อง การเรียงสับเปลี่ยนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 4.29 แบบวัดทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ มีค่าความ

เชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 และแบบวัดทักษะความสามารถเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบ t-test for one Simple ผลการวิจัยพบว่า (1) ทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบซิปปา เรื่อง การเรียงสับเปลี่ยน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบซิปปา เรื่อง การเรียงสับเปลี่ยน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Anderson (1970, pp. 185-A) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมร่วมกันแก้ปัญหาในห้องเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดสร้างสรรค์ของเด็กนักเรียนระดับ 6 ผลการศึกษาพบว่า การแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถทางการสร้างสรรค์สามารถพิจารณาผลผลิตและกระบวนการในการแก้ปัญหาโดยความสามารถทางการสร้างสรรค์นี้ไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Paker (1983, pp. 2894-A) ได้ศึกษาผลของการฝึกมนุษยสัมพันธ์ที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) และทักษะการติดต่อสื่อสารของนักเรียนเกรด 4 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 120 คน แบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 30 คน แยกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มๆ ควบคุม 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองได้รับการฝึกมนุษยสัมพันธ์สัปดาห์ละ 2 ครั้งๆ ละ 30 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ติดต่อกันกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกมี 16 กิจกรรม ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึกผลการวิจัยปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนด้านความภาคภูมิใจในตนเองและทักษะการติดต่อสื่อสารเพิ่มขึ้น

Allen (1986, pp. 2936-A) ได้ศึกษาผลของกลุ่มฝึกมนุษยสัมพันธ์ระยะสั้นที่มีต่อทักษะการตอบสนองแบบเอื้ออำนวย (Facilitative Responding) ของนักศึกษาคู กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 77 คน อายุโดยเฉลี่ย 21.2 ปี แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกด้านการตอบสนองแบบเอื้ออำนวย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีทักษะการตอบสนองแบบเอื้ออำนวยมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

Overton (1993, pp. 3024-A) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนทักษะการคิด ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในระดับ 2 ระดับ 4 และระดับ 6 เป็นงานวิจัยเชิงกึ่งทดลอง ตัวอย่างประชากรประกอบด้วยนักเรียน จำนวน 82 คน แบ่งกลุ่มทดลอง 41 คน และกลุ่มควบคุม 41 คน ทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบด้านทักษะการคิด Criterion Referenced Tests of Talents from และทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาวิชาก่อนการทดลองของนักเรียนในระดับ 4

ทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ Stanford Achievement Test (SAT) from K กลุ่มทดลองในแต่ละระดับได้รับการจัดการเรียนการสอนทักษะการคิดเป็นเวลา 26 สัปดาห์ ด้วยรูปแบบของการไม่จำกัดความสามารถ ผลการวิจัยพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนในด้านความสามารถในการคิดการติดต่อสื่อสาร ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการคิดทำให้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการคิดสร้างสรรค์

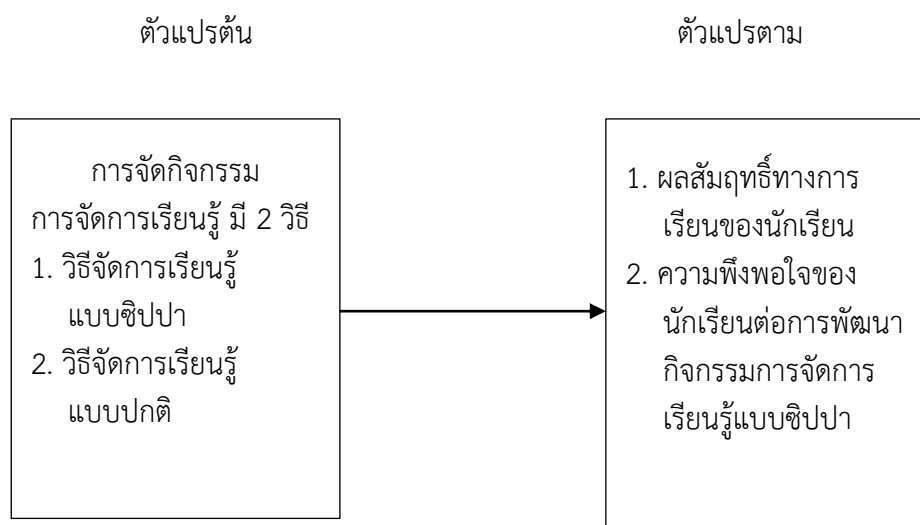
Grego (1997, p. 125) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตัว เนื้อหาที่นักเรียนต้องการเรียน และการใช้ทักษะการคิดขั้นสูงในการเรียน โดยมีจุดประสงค์ 2 ข้อ คือ จุดประสงค์แรก เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้ทักษะการคิดขั้นสูง (Teaching for Higher order Thing THOT) ของครูในชั้นเรียนและความรู้ของนักเรียนที่ได้จากเนื้อหาที่สอน ความรู้เกี่ยวกับทักษะการคิดและการประยุกต์ ทักษะการคิดมาใช้ในการปัญหา จุดประสงค์ที่สอง เสนอความรู้เกี่ยวกับ (THOT) ในห้องเรียนซึ่งไม่พบว่ามีสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับ (THOT) ในห้องเรียนซึ่งไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เกี่ยวกับ (THOT) การใช้ทักษะดังกล่าวในห้องเรียนไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุมเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้สอน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยได้สอดคล้องและสนับสนุนกันและกันเป็นส่วนใหญ่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบชิปปาเป็นวิธีการสอนที่มีกระบวนการที่หลากหลาย เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ ค้นคว้าด้วยตนเอง มีทักษะการคิดที่หลากหลายในการสร้างความรู้ และเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับผู้เรียนด้วยกัน

ดังนั้นผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะนำวิธีการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปามาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในรายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและกระบวนการในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา และได้นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชยันาคำวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชยันาคำวิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 88 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนชยันาคำวิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 52 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แล้วทำการสุ่มมา 1 ห้องเรียน สำหรับจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ส่วนอีก 1 ห้องเรียนสำหรับจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3.2 เครื่องมือการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.2.1.1 แผนการพัฒนาจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แบบร่วมมือโดยการพัฒนาจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 แผน (14 ชั่วโมง)

3.2.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีคำตอบ ที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวทางการสร้างและหาคุณภาพ แบบอิงเกณฑ์

3.2.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

3.3.1.1 แผนการพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตน เป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1) ศึกษา ทฤษฎี หลักการ และแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ ซิปปา เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา และรู้วิธีการสอน

2) ศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อดูมาตรฐานและตัวชี้วัด ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และพัฒนา โครงสร้างรายวิชาพระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ วิวัฒและประเมินผลแนวทางการสอน

3) ดำเนินการศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา และเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผนการเรียนรู้ จำนวน 14 ชั่วโมง ตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	หน้าที่ชาวพุทธ	2
2	มารยาทชาวพุทธ	2
3	ศาสนาพืธี	2
4	วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา	2
5	การบริหารจิตและการเจริญปัญญา	2
6	การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการ	2
7	สัมมนาพระพุทธศาสนา	2
	รวม	14

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหา แล้วทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ จากนั้น จึงนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

4.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพงษ์ มีไธสง วุฒิการศึกษา (ปร.ด.) สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาศาสนาและปรัชญา คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

4.2) อาจารย์ ดร.อพันธ์ พิลาพิลา วุฒิการศึกษา (ปร.ด.) สาขาวิชาวิจัย และประเมินผลการศึกษา ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ

4.3) ดร.เกศรี วิวัฒน์ปฐมพิ วุฒิการศึกษา (ปร.ด.) สาขาวิชาไทยศึกษา ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 อุตรธานี เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

4.4) นางพจณี บุญชูศรี วุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนทุ่งศรีเมืองประชาวิทย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

4.5) นางสาวพัชรกมล เต็มใจ วุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาวิชาการมัธยมศึกษา ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดธรรมมาภิรตาราม สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา

5) นำข้อเสนอแนะต่างๆ จากผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องในแต่ละกิจกรรม ตลอดจนการวัดและประเมินผล และนำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างกล่าวเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเพื่อประเมินโดยใช้เกณฑ์ประเมินของ (วัฒนาพร ระวังบุทกข์, 2543, น. 175-180) ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป โดยกำหนดระดับการประเมินความเหมาะสมเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับการประเมิน
4.51 - 5.00	ระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	ระดับมาก
2.51 - 3.50	ระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	ระดับน้อย
1.00 - 1.50	ระดับน้อยที่สุด

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง เพื่อนำไปปรับปรุง

พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ ซึ่งมีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 4.57 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด

7) นำแผนการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาที่ผ่านการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาแก้ไขปรับปรุงให้เรียบร้อย โดยปรับปรุงด้านภาษา เนื้อหา เวลาของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ต่อไป

3.3.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบอิงเกณฑ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเป็นแบบทดสอบ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ มีขั้นตอน ดังนี้

- 1) กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ เทคนิคการเขียนและสร้างแบบทดสอบ เรื่องการปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี
- 2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 56-63)
- 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์และจำนวนข้อสอบของวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2

โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบรายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี

แผน ที่	เรื่อง	จำนวนข้อสอบ	
		จำนวนที่ออก	จำนวนที่ใช้จริง
1	หน้าที่ชาวพุทธ	10	7
2	มารยาทชาวพุทธ	10	7
3	ศาสนาพิธี	7	4
4	วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา	8	4
5	การบริหารจิตและการเจริญปัญญา	5	3
6	การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการ	5	2
7	สัมมนาพระพุทธศาสนา	5	3
	รวม	50	30

4) การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบอิงเกณฑ์ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยเลือกตอบ (Multiple) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ใช้จริง 30 ข้อ

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม) ตรวจพิจารณาเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2545, น. 221) โดยเลือกข้อที่เหมาะสมซึ่งแสดงว่าจุดประสงค์นั้นวัดได้ครอบคลุมเนื้อหา แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

6) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวบ่งชี้ โดยใช้สูตร (IOC) เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.60 - 1.00 ผลปรากฏว่า มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 และแบบทดสอบมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ จำนวน 50 ข้อ

7) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทำการทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนชัยนาทวิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน แล้วนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยวิธีการของ เบนแนน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 155-158) ผลปรากฏว่า ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.03 - 0.94

8) วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อ แล้วพิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลปรากฏว่า มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ 40 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์ 10 ข้อ และต้องการใช้แบบทดสอบจริง 30 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.94

9) วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ โดยใช้วิธีของ โลเวท (Lovett Method) ผลปรากฏว่า มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.930

10) จัดพิมพ์และนำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ จำนวน 30 ข้อ ไปดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อรวบรวมข้อมูลตามแผนการวิจัยต่อไป

3.3.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้

การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา รายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง วิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้

2) กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของความพึงพอใจในการเรียนรู้กำหนดลักษณะแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้

3) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาที่สร้างเสร็จแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบคุณภาพความสอดคล้องระหว่างรายการ ข้อคำถามกับนิยามของพฤติกรรมเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เมื่อผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะในการตั้งคำถามแบบสอบถามแล้วนำมาหาค่า IOC มีค่าระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ผลปรากฏว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 โดยลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale ตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ นำมาใช้จริง 10 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น. 67)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

5) จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัย แบบแผนการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนแบบมีกลุ่มควบคุม (Pretest-posttest Control Group Design) (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 38)

ตารางที่ 3.3

แบบแผนการวิจัย

R	O _{pre1}	X	O _{post1}
R	O _{pre2}	-	O _{post2}

เมื่อ	X	แทน	ตัวแปรสาเหตุที่จัดกระทำ (Treatment)
	O _{pre1}	แทน	ผลการทดสอบก่อนทดลองของกลุ่มทดลอง
	O _{post1}	แทน	ผลการทดสอบหลังทดลองของกลุ่มทดลอง
	O _{pre2}	แทน	ผลการทดสอบก่อนทดลองของกลุ่มควบคุม
	O _{post2}	แทน	ผลการทดสอบหลังทดลองของกลุ่มควบคุม
	R	แทน	การสุ่มตัวอย่างสมบูรณ์

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 และ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยผู้ทำการวิจัยได้ดำเนินการและเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับชั้น ดังนี้

3.4.2.1 ขอความร่วมมือกับนักเรียนโรงเรียนชยานาคำวิทยา จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองของการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 28 คน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 24 คน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

3.4.2.2 ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองทราบถึงการเรียนการสอน โดยใช้วิธีจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เพื่อนักเรียนจะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง

3.4.2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่เป็นกลุ่มทดลอง แล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดลองครั้งนี้เป็นคะแนนก่อนเรียน

3.4.2.4 ดำเนินการทดลอง โดยใช้วิธีจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน 14 ชั่วโมง

3.4.2.5 ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วบันทึกผลการสอบให้เป็นคะแนนหลังเรียน

3.4.2.6 ทำการทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน ในกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำไปเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มทดลอง

3.4.2.7 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ต่อรูปแบบการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา จำนวน 10 ข้อ

3.4.2.8 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน และจากการทำแบบวัดความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่องการปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่ม

3.5.2 เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้ t-test Dependent

3.5.3 เปรียบเทียบการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปากับแบบปกติโดยใช้ t-test Independent

3.5.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่องการปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โดยใช้การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกำหนดแปลผลคะแนนตามลำดับความพึงพอใจ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น. 67)

4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (ประสาธน์ เนื่องเฉลิม, 2560, น. 224)

$$P = \frac{R}{n} \quad (3-1)$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร (ประสาธน์ เนื่องเฉลิม, 2560, น. 224)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ประสาธน์ เนื่องเฉลิม, 2560, น. 228) ดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}} \quad (3-3)$$

เมื่อ	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ค่าคะแนน
	n	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.6.2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้หลักการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 44) การหาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-4)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.6.2.2 ค่าความยาก (Difficulty) จำนวนร้อยละหรือค่าสัดส่วนของผู้เรียนที่ตอบถูกในข้อนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนทั้งหมดใช้กับเครื่องมือที่วัดเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบประเภท 0-1 สามารถคำนวณหาค่าความยาก ดังนี้ (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2560, น. 190-191) กรณีที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำค่า p ที่ใช้ได้ ควรอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80

$$p = \frac{H + L}{N} \quad (3-5)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยาก
	H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงทำถูก
	L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำทำถูก
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

3.6.2.3 การวิเคราะห์ข้อสอบหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ แบบอิงเกณฑ์ จากผลการสอบครั้งเดียว โดยใช้สูตรของ Brennan (สมนึก ภัททิยธนี, 2546, น. 214)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2} \quad (3-6)$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	N_1	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
	N_2	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
	U	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

3.6.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett Method) (สมนึก ภัททิยธนี, 2546, น. 230)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2} \quad (3-7)$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ
	X_1	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	$\sum X_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกกลุ่ม
	$\sum X_i^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละคน ยกกำลังสอง

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย เป็นการทดสอบผลการวิจัยที่ผู้วิจัยคาดการณ์หรือคาดคะเนล่วงหน้า (ประสาธ เนืองเฉลิม, 2560, น. 229) ดังนี้

3.6.3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้สูตรคำนวณหาค่า t-test Dependent Sample (ประสาธ เนืองเฉลิม, 2560, น. 230)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad (3-8)$$

เมื่อ	t	แทน	สถิติทดสอบ
	D	แทน	ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่ของข้อมูล

3.6.3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบซิปปาสูงกว่าแบบปกติ โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า t-test Independent Sample (ประสาท เนืองเฉลิม, 2560, น. 230-231)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{s_p^2 \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}}; df = (N_1 + N_2) - 2 \quad (3-9)$$

$$s_p^2 = \frac{(N_1 - 1)s_1^2 + (N_2 - 1)s_2^2}{(N_1 + N_2) - 2}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	\bar{x}_1, \bar{x}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	s_1^2, s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	N_1, N_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2

3.6.3.3 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล คำนวณจากสูตร (เผชญิ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี, 2545, น. 30-36) มีสูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของข้อมูล ผู้ศึกษาได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีระหว่าง ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผล ข้อมูลการวิเคราะห์ในส่วนต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.1

คะแนนก่อนเรียน คะแนนการประเมินพฤติกรรม คะแนนการทดสอบย่อย คะแนนหลังเรียน คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ จากการประเมินพฤติกรรม การทำแบบทดสอบย่อย ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

เลขที่	Pre test	แผน 1		แผน 2		แผน 3		แผน 4		แผน 5		แผน 6		แผน 7		รวม		รวมทั้งหมด (100%)	Post test
		พฤติกรรม	สอบย่อย	พฤติกรรม	สอบย่อย	พฤติกรรม	สอบย่อย	พฤติกรรม	สอบย่อย	พฤติกรรม	สอบย่อย	พฤติกรรม	สอบย่อย	พฤติกรรม	สอบย่อย	พฤติกรรม	สอบย่อย		
		(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(60%)	(40%)		
1	18	17	8	16	7	17	8	16	8	16	8	17	9	18	8	43.29	32.00	75.29	24
2	16	17	7	17	6	18	7	18	9	17	7	19	8	19	7	46.29	29.14	75.43	25
3	17	17	9	16	7	16	8	17	8	16	8	17	9	16	8	42.43	32.57	75.00	25
4	16	18	7	18	8	18	7	18	7	18	8	18	7	18	9	46.29	30.29	76.57	28
5	16	17	8	18	8	18	9	18	8	17	8	17	7	19	6	45.43	30.86	76.29	24
6	17	18	9	17	9	18	6	18	8	19	7	17	9	17	7	45.86	31.43	77.29	23
7	16	18	7	18	7	18	7	19	9	18	8	17	8	18	6	46.29	29.71	76.00	18
8	17	17	8	18	9	17	7	18	8	18	8	18	7	18	8	45.43	31.43	76.86	27
9	18	17	8	17	8	17	8	17	7	17	7	17	8	17	9	43.71	31.43	75.14	25
10	15	17	7	19	8	19	7	17	9	17	7	18	8	17	8	45.00	30.86	75.86	26
11	18	17	8	17	9	17	7	17	7	16	9	18	7	17	9	43.71	32.00	75.71	23
12	16	16	8	17	8	19	8	19	8	16	7	17	8	17	9	44.57	32.00	76.57	27
13	16	16	9	16	7	16	8	16	9	17	8	17	9	15	9	41.57	33.71	75.29	23
14	17	18	7	18	8	18	9	19	7	17	8	19	7	15	9	45.43	31.43	76.86	24
15	18	17	9	17	7	18	9	18	8	18	6	18	8	18	8	45.86	31.43	77.29	23
16	17	18	8	17	8	17	7	18	8	18	8	19	7	17	7	45.86	30.29	76.14	24
17	18	18	9	18	8	17	9	17	7	17	8	18	6	18	8	45.00	31.43	76.43	23
18	15	18	7	18	8	18	9	18	8	18	8	18	6	18	7	46.29	30.29	76.57	24
19	18	18	7	17	9	19	7	17	8	16	8	17	8	17	7	44.57	30.86	75.43	22

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เลขที่	Pre test	แผน 1		แผน 2		แผน 3		แผน 4		แผน 5		แผน 6		แผน 7		รวม		รวมทั้งหมด (100%)	Post test
		พหุติกรรม	สอบย่อย	พหุติกรรม	สอบย่อย	พหุติกรรม	สอบย่อย	พหุติกรรม	สอบย่อย	พหุติกรรม	สอบย่อย	พหุติกรรม	สอบย่อย	พหุติกรรม	สอบย่อย	พหุติกรรม	สอบย่อย		
		(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)		
20	17	18	8	16	8	16	8	16	9	16	9	17	7	18	8	43.29	32.57	75.86	23
21	16	18	8	18	7	18	8	17	7	17	8	17	8	18	7	45.00	30.29	75.29	24
22	17	18	9	18	7	18	7	17	9	17	8	17	7	17	7	44.57	30.86	75.43	20
23	16	17	8	18	7	18	8	17	8	17	7	18	8	17	8	44.57	30.86	75.43	24
24	18	17	7	18	8	17	8	18	9	18	6	17	9	19	7	45.43	30.86	76.29	27
25	19	18	8	18	7	18	8	17	7	17	8	18	8	18	7	45.43	30.29	75.71	28
26	17	17	9	17	7	18	7	17	9	19	8	17	7	17	7	45.00	30.86	75.86	24
27	16	17	8	17	7	17	8	18	8	18	7	17	8	18	8	45.00	30.86	75.86	21
28	17	18	7	18	8	18	8	18	9	18	6	18	9	18	7	46.29	30.86	77.14	24
รวม	472	487	222	487	215	493	217	490	226	483	213	492	217	489	215	1257.43	871.43	2128.86	673.00
\bar{X}	16.86	17.39	7.93	17.39	7.68	17.61	7.75	17.50	8.07	17.25	7.61	17.57	7.75	17.46	7.68	44.91	31.12	76.03	24.04
S.D.	0.63	0.77	0.92	0.77	0.74	0.80	0.69	0.77	0.69	0.79	0.74	0.89	0.72	0.90	1.21	0.94	0.67	2.25	2.25
ร้อยละ	56.19	86.96	79.29	86.96	76.79	88.04	77.50	87.50	80.71	86.25	76.07	87.86	77.50	87.32	76.79	74.85	77.81	76.03	80.12

จากตารางที่ 4.1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายบท แผนและคะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (E_1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 คิดเป็นร้อยละ 76.03 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (E_2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 คิดเป็นร้อยละ 80.12

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตารางที่ 4.2

วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

รูปแบบการเรียนแบบซิปปา	N	\bar{X}	S.D.	df.	t	Sig
ก่อนเรียน	28	16.86	1.00	27	15.90	.000
หลังเรียน	28	24.04	2.25			

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปากับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตารางที่ 4.3

การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปากับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เลขที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	แบบปกติ (30)	แบบปกติ (30)	แบบซิปปา (30)	แบบซิปปา (30)
1	14	20	18	24
2	13	21	16	25
3	15	22	17	25
4	13	23	16	28
5	15	22	16	24
6	14	21	17	23
7	14	22	16	18
8	14	22	17	27

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	แบบปกติ (30)	แบบปกติ (30)	แบบชิปปา (30)	แบบชิปปา (30)
9	13	21	18	25
10	13	21	15	26
11	15	21	18	23
12	15	23	16	27
13	14	23	16	23
14	13	20	17	24
15	13	20	18	23
16	13	21	17	24
17	13	21	18	23
18	14	22	15	24
19	14	21	18	22
20	13	23	17	23
21	14	23	16	24
22	14	23	17	20
23	14	20	16	24
24	15	20	18	27
25	-	-	19	28
26	-	-	17	24
27	-	-	16	21
28	-	-	17	24
รวม	332	516	472	673.00
\bar{X}	13.83	21.50	16.86	24.04
S.D.	0.76	1.10	1.01	2.25
ร้อยละ	39.52	61.43	56.19	80.12

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปากับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ค่าเฉลี่ย 24.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.25 คะแนน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย 21.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.1 คะแนน เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสองวิธี โดยการหาค่าที (t-test Independent) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.4

การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธ ที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนชื่นชอบการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา	4.75	0.82	มากที่สุด
2. นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา และทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ครบถ้วนแลครอบคลุมตามผลการวิจัยที่คาดหวังของรายวิชา	4.75	0.67	มากที่สุด
3. นักเรียนพึงพอใจต่อผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนได้ง่าย	4.79	0.53	มากที่สุด
4. นักเรียนชื่นชอบและมีความสุขสนทนในการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น	4.75	0.45	มากที่สุด
5. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาได้เต็มความรู้ความสามารถ	4.50	0.57	มาก
6. นักเรียนชื่นชอบกิจกรรมในกระบวนการกลุ่มตามกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น	4.50	0.74	มาก
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาทำให้นักเรียนมีความรู้สึกชื่นชอบและกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น	4.43	0.87	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
8. นักเรียนมีความพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ที่ทำให้นักเรียนสามารถจดจำเนื้อหาในแต่ละเรื่องได้อย่างยั่งยืน	4.29	0.93	มาก
9. นักเรียนชื่นชอบการนำเสนอเนื้อหาที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.68	0.93	มากที่สุด
10. นักเรียนพึงพอใจในการทดสอบหลังเรียนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและความก้าวหน้าของตัวเองได้	4.61	1.55	มากที่สุด
รวม	4.60	0.77	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4 อันดับแรก นักเรียนพึงพอใจต่อผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปาที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนได้ง่าย ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.53) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมา นักเรียนชื่นชอบการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปา ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.82) นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา และทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ครบถ้วนแลครอบคลุมตามผลการวิจัยที่คาดหวังของรายวิชา ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.67) และนักเรียนชื่นชอบและมีความสุขสนุกสนานในการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปาที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปามีประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์โดยเฉลี่ย เท่ากับ 76.03/80.12 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น นักเรียนที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการวิจัยเรียงลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1.1 การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.03/80.12 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62, S.D. = 0.77$)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.2.1 การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนชัยนาควิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.03/80.12 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 ทั้งนี้ เนื่องจากว่า ผู้ศึกษาได้สร้างแผนพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการ การตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุง ตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของแผนจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีการดำเนินการสร้าง เครื่องมือเป็นขั้นตอนอย่างมีระบบและวิธีการ ที่เหมาะสม ซึ่งเริ่มจากการศึกษาหลักสูตร คู่มือ หนังสือ เรียน วิธีการ หลักการ ทฤษฎี วิธีการพัฒนา การคัดเลือกและการกำหนดสาระการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสม กับความต้องการของผู้เรียน และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามแบบกระบวนการ การจัดการเรียนรู้แบบ ซิปปาโมเดล ของทีศนา แชมมณี (2553, น. 211-216) ซึ่งมีสอดคล้องกับ งานวิจัยของ กนกรัตน์ นาครชตะอมร (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยรูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลการพัฒนา และหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยรูปแบบซิปปา นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 จำนวน 5 แผน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.03/82.59 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน การวิจัยข้อที่ 1 กำหนดไว้ พันทิพา เวียงเพิ่ม (2553) ได้ศึกษาผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบซิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบซิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.51/83.00 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนา กิจกรรม การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในการเตรียมการสอน เช่น การเตรียมสื่อการสอน การเตรียมตัวของครูผู้สอน และการเตรียมตัวของนักเรียนในการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบซิปปา โดยครูได้ชี้แจงวิธีการสอนให้นักเรียนเข้าใจถึงขั้นตอน กระบวนการต่างๆ ก่อน ตลอดจนการตรวจสอบ และให้คำแนะนำของครูในด้านต่างๆ รวมทั้งชี้แจงทำความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติกิจกรรม กลุ่ม นักเรียนจะเข้าใจหน้าที่ของตนเองและรู้จักแบ่งหน้าที่กันได้อย่างชัดเจนและร่วมมือกันคิดร่วมกัน ทำกิจกรรม ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบทุกครั้งเพื่อให้นักเรียนมีเป้าหมายใน การเรียน การทบทวนความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ สามารถใช้วิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย โดยไม่ยึดวิธีใดวิธีหนึ่ง กระตุ้นให้นักเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในการเรียนรู้แบบซิปปา ทั้ง 7 ขั้นตอน ครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียน คอยสังเกตนักเรียนในขณะปฏิบัติกิจกรรม พยายาม กระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยผู้วิจัยได้ศึกษา วิธีการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้น

พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และหนังสือที่มีสาระเกี่ยวกับเรื่องการบริหารปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีของสำนักพิมพ์ต่างๆ จึงได้เรียบเรียงเนื้อหาสาระให้กระชับ สละสลวย และนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 7 แผน โดยให้ที่อาจารย์ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา รับฟังข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป จากการนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ไปใช้ในครั้งนี้ จึงส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ กนกรัตน์ นาครชตะอมร (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยรูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลการเรียนรู้เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน พันทิพา เวียงเพิ่ม (2553) ได้ศึกษาผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ชลวษา ปิยะนฤพัทธ์ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักซิปปา พบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการซิปปา มีค่าร้อยละ 83.58 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บัวครอง ชัยปราบ (2553) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การฝึกปฏิบัติสมาธิตามหลักอานาปานสติ สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดล ซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน คือ นักเรียนได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดคิดเป็นร้อยละ 81.41 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และธรรปกรณ แก้วมาเมือง (2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา พบว่า นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา สูงกว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งสองวิธี เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มและรายบุคคลที่ชัดเจน โดยการจัดการเรียนการสอน

แบบชิปปาในกลุ่มทดลอง และการจัดการเรียนรู้แบบปกติในกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้เรียนทั้งสองกลุ่มได้รับวิธีการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน แต่วิธีการสอนโดยรวมเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละวิธีการ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาหลังเรียน สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงในการเรียนได้ดีขึ้น แต่เมื่อนำวิธีการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธีมาเปรียบเทียบกันไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธีนั้นมีจุดเด่นที่แตกต่างกัน กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและแหล่งความรู้ที่หลากหลาย โดยผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายโดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ เป็นทักษะในที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ (ทศนา แคมมณี, 2542, น. 14-15) ด้วยเหตุผลดังกล่าว เป็นข้อสนับสนุนว่าผู้เรียนที่เรียน เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ ชิปปาหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ ศิริวรรณ วงศ์สวัสดิ์ (2549) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภูมิศาสตร์และมนุษย์สัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนแบบชิปปา โมเดลและการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบ ชิปปา โมเดล และการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ วิภาพรรณ พินลา (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา และการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ ชิปปา กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน ธาปกรณ์ แก้วมาเมือง (2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและการปฏิบัติ ตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา พบว่า นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาแตกต่างกัน

5.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.77) แสดงว่าการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การปฏิบัติ

ตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วนจะเกิดความรู้สึกยินดีทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ความพึงพอใจจะเกิดขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาเป็นการมุ่งพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยอาศัยการร่วมมือจากกลุ่ม กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและกระบวนการแสวงหาความรู้ ทิศนา ขัมมณี (2543, น. 21-37) ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ หรือเป็นปฏิริยาความรู้สึกที่แสดงออกมาตามความรู้สึกของบุคคลเมื่อเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กนกรัตน์ นาครชตะอมร (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยรูปแบบชิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ ชิปปาพบว่า นักเรียนมีความเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาอยู่ในระดับมาก และพันทิพา เวียงเพิ่ม (2553) ได้ศึกษาผลการพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้อตามรูปแบบชิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการจัดการเรียนรู้อตามรูปแบบชิปปา มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย พบว่า การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจที่จะศึกษางานวิจัยดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้สอนควรนำการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา ไปใช้ปฏิบัติกิจกรรมจริงเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ พร้อมทั้งนำไปเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมในรายวิชาอื่นๆ

5.3.1.2 เมื่อผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ดี ครูควรพัฒนาไปสู่การ จัดนิทรรศการภายในโรงเรียน เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตน

5.3.1.3 การกำหนดเวลาควรจัดเวลาและแบ่งกลุ่มไว้ล่วงหน้าเพื่อให้ดำเนินการสอนได้ราบรื่นและทันเวลาที่กำหนด

5.3.1.4 ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการทำกิจกรรม โดยเฉพาะในขั้นตอนการแสวงหาความรู้ เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้เวลาค้นหาหาข้อมูลซึ่งเป็นทักษะกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ใหม่ ครูควรมีแนวทางการชี้แนะในการหาคำตอบแทนการบอกคำตอบ

5.3.1.5 ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างทั่วถึง โดยแต่ละคนใช้กระบวนการแสวงหาความรู้ เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้ตนเองแล้วได้นำไปประยุกต์ใช้อันจะเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้ดี

5.3.1.6 ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นกันเองต่อผู้เรียน และผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ตลอดจนคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมออกมา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพระพุทธศาสนาตามหลักชิปปาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอื่น และในระดับชั้นอื่นๆ

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาผลของการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปากับตัวแปรอื่นๆ เช่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา ความคงทนของการเรียนรู้รายวิชาพระพุทธศาสนา ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อความหมาย การสื่อสาร เป็นต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ นาครชตะอมร. (2549). *การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยรูปแบบ
ชิปปลาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ลาดพร้าว.
- ชลวษา ปิยะนฤพัช. (2551). *การศึกษผลการเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์
เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการ
เรียนรู้โดยใช้หลักชิปปลา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม :
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัชวาล บัวริคาน. (2559). *การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนชิปปลา เรื่อง การเรียงสับเปลี่ยน
สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). ชลบุรี :
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยสฤษดิ์ นริสสุโร (ไตรรัตน์), (2555). *การจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียน
มัธยมวัดดาวคะนอง เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ฐาปนกรณ์ แก้วมาเมือง. (2554). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา และการปฏิบัติ
ตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้แบบชิปปลา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดโช สนวนานนท์. (2512). *ปทานุกรมจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ถวิล ธาราโรจน์. (2536). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : อักษรพิพัฒน์.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*
(พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- ทิตนา แคมมณี. (2543). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*
(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บัวครอง ชัยปราบ. (2553). *ผลสัมฤทธิ์การฝึกปฏิบัติสมาธิตามหลักอานาปานสติ สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดล ชิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตศาสนามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2540). “โลกาภิวัตน์กับการพัฒนาหลักสูตร.” *สารพัฒนาหลักสูตร*, 16(128), 7-9.
- ประนอม เดชชัย. (2521). *แนวคิดใหม่ในการสอนสังคมศึกษา*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภัสสร ปรีเอี่ยม. (2553). “การพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 : บุพปัจจัยและผลลัพธ์.” *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 7(12), 53-67.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2560). *วิจัยการเรียนการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2544). “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา E₁E₂.” *วารสารวัดผลการศึกษา*, 7, 44-62.
- เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). “ดัชนีประสิทธิผล.” *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 8, 30-36.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2543). *ความสำคัญของพระพุทธศาสนาในฐานะศาสนาประจำชาติ* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : บริษัทสหธรรมมิก.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรกมล เต็มใจ. (2554). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา และความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบชิปปา โมเดลกับการสอนแบบ 4 MAT*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พันทิพา เวียงเพิ่ม. (2553). *การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- โรงเรียนชยันาคำวิทยา. (2561). *แบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรายวิชา โรงเรียนชยันาคำวิทยา ประจำปีการศึกษา 2560*. อุตรธานี : โรงเรียนชยันาคำวิทยา.

- รชาดา บัวไพร. (2552). การศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เลื่อน อมโร (สิงห์เจริญ). (2555). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา โรงเรียนวัดบางนานอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2543). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : แอลทีเพรส.
- วันเพ็ญ วรระโกมล. (2542). การสอนสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- วารีย์ วองพินัยรัตน์. (2530). การสร้างข้อสอบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนสุนันทาสหวิทยาเขตรัตนโกสินทร์.
- วิทย์ วิศทเวทย์. (2547). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พระพุทธศาสนา ม.1 ช่วงชั้นที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วิภาวรรณ พินลา และวิภาดา พินลา. (2561). การจัดการเรียนรู้สังคมศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506702 นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาวรรณ ปันหุ่. (2557). การศึกษาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดขั้นสูง เรื่องเศรษฐศาสตร์น่ารู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรีสมวงษ์ สุขคันธรักษ์. (2544). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยีสื่อสารข้อมูลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิกซอร์กับเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริวรรณ วงศ์สวัสดิ์. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภูมิศาสตร์และมนุษย์สัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนแบบชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) และการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค เอส ที เอ พี (STAD). (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สมนึก ภัททิยธนี. (2545). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). *การตรวจสอบคุณภาพของการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สุทธิรัตน์ เลิศจตุรวิทย์. (2544). *ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการวิเคราะห์และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- อรัญ ชูยกระเดื่อง. (2557). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิจัยทางการศึกษา (Educational Research)*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อารมณ เพชรชื่น. (2527). *เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อำนาจ เดชชัยศรี. (2543). *คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา : การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โครงการประกันคุณภาพการศึกษากรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- Allen, B.R. (1986). "A Shot-Term Interpersonal Skill Training Program with College Undergraduates." *Dissertation Abstracts International*, 46,(10), 2963-2964.
- Anderson, R.D. (1970). *Developing Children's Thinking through Science*. New Jersey : Prentice-Hall.
- Bloom, Benjamins. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education. New Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill Book Company.
- Goodman R.I., K.A. Fletcher and E.W. Schneider. (1980). "The Effectiveness Index as Comparative Measure in Media Product Evaluation, *Educational Technology*, 20(09), 30-34.
- Grego, M.A. (1997). "A Study of the Relationship between Teacher and Student Acquisition of Subject Content and Higher order Thing Skill". E.d.D. Dissertation, University of South Florida, " *Dissertation international*, 58, 0718 A.
- Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and personality*. 2nd ed. New York : Harper and Row Publishers.

- Overton, J.C. (1993). "An investigation of the Effects of Thinking Skill Instruction on Academic Achievement and the Development of Critical Thinking Skill of Second, Fourth and Sixth Grade Students." Doctoral Dissertation the University of Alabarma.
- Parker, M.E.A. (1983). "Effects of Human Relations Groups on Fourth Grad Children's Self-Esteem and Communication Skills." *Dissertation Abstracts International*, 43(9), 2894-A.
- Vector, Herbert. (1967). *Introduction to Education Measurement*. Boston : Houghton Mifflin.
- Wolman, Thomas E. (1973). *Education Organizational Leadership in Elementary Schools*. Englewood Cliff. NJ : Prentice – Hall.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 รายวิชาพระพุทธศาสนา (ส23106) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4
 เรื่อง มารยาทชาวพุทธ เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์ในงานศาสนพิธีที่บ้าน เช่น การนิมนต์พระสงฆ์มาทำศาสนพิธี ที่บ้าน ควรปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เช่น การจัดเตรียมสถานที่ เตรียมเครื่องรับรอง การต้อนรับ การถวายภัตตาหาร การถวายเครื่องไทยธรรม การตามส่งพระสงฆ์ การสนทนากับพระสงฆ์ ต้องพูดจาด้วยวาจาสุภาพเรียบร้อย ถูกหลักการ และแสดงถึงความเคารพ การแต่งกายไปประกอบศาสนพิธีควรแต่งกายให้สุภาพถูกต้องตามกาลเทศะ ซึ่งชาวพุทธที่ดีควรปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและสามารถสืบทอดเอกลักษณ์วัฒนธรรมที่ดั่งงามเอาไว้ได้

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อบุคคลต่าง ๆ ตามหลักศาสนาตามที่กำหนด (ส 1.2 ม. 3/2)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 อธิบายมารยาทชาวพุทธได้ถูกต้อง (K)

3.2 อธิบายวิธีปฏิบัติตนและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อพระสงฆ์ในงานศาสนพิธี ที่บ้าน การสนทนากับพระสงฆ์ และการแต่งกายไปประกอบศาสนพิธี (K, P)

3.3 ฝึกปฏิบัติมารยาทชาวพุทธการปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์ในงานศาสนพิธีที่บ้าน การสนทนากับพระสงฆ์ และการแต่งกายไปประกอบศาสนพิธีได้ (P)

3.4 ระบุและแสดงมารยาทในการแต่งกายไปวัด การแต่งกายไปงานมงคล และการแต่งกายไปงานอวมงคลได้ (K, P)

3.5 เห็นคุณค่าและนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมๆ (A, P)

4. สาระการเรียนรู้

มารยาทชาวพุทธ

1. การปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์ในงานศาสนพิธีที่บ้าน
2. การสนทนากับพระสงฆ์ตามฐานะ
3. การแต่งกายไปประกอบศาสนพิธี

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

1. ครูสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัยที่เหมาะสม

2. ครูแจ้งตัวชี้วัดชั้นปี และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

3. ครูสนทนากับนักเรียนในประเด็นๆ เช่น มารยาทชาวพุทธมีความสำคัญต่อสังคมไทยอย่างไร

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแจกใบงานเรื่อง มารยาทชาวพุทธ ให้นักเรียนแต่ละคนศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับประเด็นที่ครูมอบหมายจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น หนังสือเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนา อินเทอร์เน็ต ดังนี้

1.1 การปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์ในงานศาสนพิธีที่บ้าน

1.2 การสนทนากับพระสงฆ์ตามฐานะ

1.3 การแต่งกายไปประกอบศาสนพิธี

2. ครูสุ่มเลือกให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

3. ครูสรุปเรื่อง มารยาทชาวพุทธ

ขั้นที่ 3 การทำความเข้าใจความรู้ใหม่เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิม

1. ครูและนักเรียนสนทนาถึงบทบาทหน้าที่ของมารยาทชาวพุทธที่ดี แล้วถามนักเรียนว่านักเรียนปฏิบัติตนตามมารยาทชาวพุทธที่ดีอย่างไรบ้าง

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง มารยาทชาวพุทธ โดยครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิด เช่น

2.1 นักเรียนปฏิบัติตนตามมารยาทชาวพุทธของศาสนาอย่างไรบ้าง

2.2 นักเรียนคิดว่าการปฏิบัติตนของตนเองมีประโยชน์อย่างไร

2.3 นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ปฏิบัติตนตามมารยาทชาวพุทธ

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ครูให้นักเรียนศึกษามารยาทชาวพุทธ

2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงมารยาทชาวพุทธ

3. นักเรียนแต่ละคนทำใบงานมารยาทชาวพุทธ

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. ครูสนทนาเรื่องความสำคัญของมารยาทชาวพุทธ โดยครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิด เช่น

- 1.1 มารยาทชาวพุทธที่ถูกต้องมีลักษณะอย่างไร
- 1.2 นักเรียนจะเสนอแนะการปฏิบัติตน ตามมารยาทชาวพุทธให้แก่บุคคลอื่นในเรื่องใดบ้าง และจะมีวิธีปฏิบัติอย่างไร
- 1.3 นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องความสำคัญของมารยาทชาวพุทธในใบสรุปความรู้

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/การแสดงผลงาน

1. นักเรียนแต่ละคนนำความรู้ที่ได้ศึกษามาสร้างสรรค์เป็นชิ้นงานรูปแบบที่หลากหลาย เช่น แผนผังความคิด (Mind Mapping) ภาพวาดตามความสนใจของนักเรียน
2. ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนพร้อมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย พร้อมเฉลย

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของมารยาทชาวพุทธสามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อบุคคลต่างๆ ตามหลักศาสนาที่ตนเองนับถือในฐานะที่เป็นศาสนิกชนที่ดี

6. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชา พระพุทธศาสนา ม. 3
2. แบบทดสอบย่อย
3. ใบงานที่ 8-9
4. ใบความรู้เรื่อง หน้าทีชาวพุทธ
5. แบบบันทึกความรู้
6. แบบประเมินพฤติกรรมในการทำงาน

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

รายการประเมิน	วิธีการ/หลักฐานการเรียนรู้	เครื่องมือและเกณฑ์การประเมิน
1. ด้านพุทธิวิธี 1.1 ซักถามความรู้ เรื่อง มารยาทชาวพุทธ 1.2 ตรวจผลงาน/กิจกรรม รายบุคคล/รายกลุ่ม	แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	แบบทดสอบย่อย
2. ด้านทักษะพิสัย ประเมินพฤติกรรมในการ ทำงานเป็นรายบุคคลและ เป็นกลุ่มในด้านการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา	1. สังเกตพฤติกรรมการทำงานราย 2. ตรวจใบงานที่ 8-9 เรื่อง มารยาท ชาวพุทธ	1. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงาน 2. ใบงานเรื่อง มารยาทชาวพุทธ
3. ด้านจิตพิสัย ประเมินพฤติกรรมในการ ทำงานเป็นรายบุคคลในด้าน ความซื่อสัตย์สุจริตความมี วินัย ความใฝ่เรียนรู้ ความมี เหตุผล ฯลฯ	การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน	แบบประเมินพฤติกรรม

9. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

แนวทางการพัฒนา

.....

2. ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

3. การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ)

วันที่ เดือน พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายณัฐพงศ์ พลแพงขวา)

..... /...../.....

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้ตรวจ

(นายวีระศักดิ์ สุธรรมฤทธิ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนชัยนาควิทยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบย่อย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที

1. ผู้หญิงเข้าไปสนทนากับพระสงฆ์สองต่อสองภายในห้อง เป็นพฤติกรรมไม่ควรกระทำ เพราะเหตุผลตามข้อใด
 - ก. ถูกชาวบ้านติเตียน
 - ข. ทำให้พระสงฆ์อาบัติ
 - ค. อาจทำให้พระศาสนาวิหิงสา
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. สรรพนามใดที่ใช้กับสมเด็จพระสังฆราช
 - ก. ฝ่าพระบาท
 - ข. พระคุณเจ้า
 - ค. ท่านพระครู
 - ง. พระคุณท่าน
3. คำสรรพนามในข้อใดใช้ได้ถูกต้องและสัมพันธ์กัน
 - ก. พระคุณเจ้า-ผม ฉันทัน
 - ข. ฝ่าพระบาท-กระผม ดิฉัน
 - ค. พระคุณท่าน-กระผม ดิฉัน
 - ง. ท่าน-เกล้ากระหม่อม หม่อมฉัน
4. แม้พระสงฆ์รูปนั้นจะเป็นญาติพี่น้องของตน ชาวพุทธไม่ควรปฏิบัติตนอย่างไร
 - ก. พุดหยอกล้อกับท่าน
 - ข. พุดตลกไปกฮากับท่าน
 - ค. นำเรื่องส่วนตัวมาเล่าให้ท่านฟัง
 - ง. ถูกทุกข้อ
5. “จะต้องอยู่สูงกว่าที่นั่งของชาวบ้าน แต่ต้องอยู่ ต่ำกว่าพระพุทธรูป” เป็นหลักการจัดสิ่งใด
 - ก. อาสน์สงฆ์
 - ข. อาสนะสำหรับพระสงฆ์
 - ค. ที่ตั้งภาชนะสำหรับทำน้ำมนต์
 - ง. ที่ตั้งภาชนะสำหรับทำน้ำมนต์
6. ข้อใดเป็นหลักปฏิบัติที่ถูกต้องในการแต่งกายไปร่วมงานศาสนพิธีที่จัดขึ้นที่บ้าน
 - ก. ผู้หญิงใส่เสื้อเอวลอย สวมกางเกงรัดรูป
 - ข. ผู้ชายใส่เสื้อยืดปล่อยชาย สวมกางเกงยีน
 - ค. ถ้าเป็นงานมงคล ผู้ไปร่วมงานควรสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีฉูดฉาด
 - ง. ถ้าเป็นงานอวมงคล ผู้ไปร่วมงานควรสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีขาวดำ
7. ข้อความใดไม่ถูกต้อง
 - ก. เจ็บป่วย ไม่สบาย ใช้พุดกับพระสงฆ์ว่า อาพาธ
 - ข. นอน ใช้พุดกับพระสงฆ์ว่า จำวัด
 - ค. อาบน้ำ ใช้พุดกับพระสงฆ์ว่า สรงน้ำ
 - ง. เชิญ ใช้พุดกับพระสงฆ์ว่า นิมนต์

8. แก้วเข้าไปสนทนารธรรมกับพระสงฆ์รูปหนึ่งภายในห้องที่ลับตา พระสงฆ์รูปนั้นทำผิควินัย การผิควินัยเช่นนี้ เรียกว่าอะไร
- ก. วิบัติ ข. อาบัติ
- ค. สมบัติ ง. สมาบัติ
9. ผู้มีมารยาทชาวพุทธ ต้องปฏิบัติตนตามข้อใด
- ก. ผู้หญิงสามารถสนทนารธรรมกับพระสงฆ์สองต่อสองได้
- ข. เวลาเริ่มต้นพูดกับพระสงฆ์ให้พนมมือ แต่ถ้าคุยนานๆ ไม่ต้องพนมมือก็ได้
- ค. การกราบพระสงฆ์ ควรกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์
- ง. ถ้าเป็นญาติกับพระสงฆ์สามารถพูดจาล้อเล่นได้
10. หากนิมนต์พระทั่วไปมาทำพิธี ควรใช้คำแทนตัวท่านว่าอย่างไร
- ก. หลวงพี่ ข. หลวงลุง
- ค. พระคุณเจ้า ง. ท่านเจ้าคุณ

เฉลยแบบทดสอบย่อย

1. ง 2. ก
3. ค 4. ง
5. ข 6. ง
7. ก 8. ข
9. ค 10. ค

ใบบันทึกความรู้

ชื่อ นามสกุล ห้อง เลขที่.....

เรื่อง

1. สรุปความรู้ที่ได้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. สรุปแนวคิดใหม่ที่ได้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. การนำไปใช้ประโยชน์

.....
.....
.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รายวิชาพระพุทธศาสนา

เรื่อง มารยาทชาวพุทธ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

คำชี้แจง ให้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน แล้วกรอกคะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นประเมิน/คะแนน					รวม 20 คะแนน
		การวางแผนการทำงาน	มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกัน	ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด	ผลงานเสร็จภายในเวลาที่กำหนด และเป็นไปตามจุดประสงค์	การเสนอผลงาน การรายงาน	
		4	4	4	4	4	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมรายวิชาพระพุทธศาสนาประกอบแผน

การจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน
1.	<p>การวางแผนการทำงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน 2. มีการกำหนดหน้าที่การทำงานกลุ่ม 3. มีการวางแผนหาข้อมูลจากสื่อ 4. มีการปฏิบัติงานตามแผนและขั้นตอนที่วางไว้ 5. มีการช่วยกันสืบค้นข้อมูลจากสื่อ <p>การประเมินให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ทั้ง 5 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 4 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 2 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 1 ประเด็น 	<p>5</p> <p>4</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>
2.	<p>มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกัน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีส่วนร่วมในการนำเสนอผลงาน 2. มีการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3. มีการเปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็น และอภิปราย 4. มีการวิพากษ์และสรุปเป็นความรู้ 5. มีการช่วยกันสรุปเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน <p>การประเมินให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ทั้ง 5 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 4 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 2 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 1 ประเด็น 	<p>5</p> <p>4</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน
3	<p>ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการศึกษาขั้นตอนการทำงานทำชัดเจน 2. มีการกำหนดบทบาท และหน้าที่อย่างชัดเจน 3. มีการปฏิบัติตามบทบาท และหน้าที่กำหนด 4. มีการวิพากษ์และสรุปเป็นความรู้ 5. มีการช่วยกันสรุปเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน <p>การประเมินให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ทั้ง 5 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 4 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 2 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 1 ประเด็น 	<p>5</p> <p>4</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>
4.	<p>ผลงานเสร็จภายในเวลาที่กำหนดและเป็นไปตามวัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการทำงาน 2. มีการกำหนดระยะเวลาการทำงาน 3. มีการทำงานสำเร็จตรงตามจุดประสงค์ 4. มีการทำงานเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด 5. มีการทำงานตรงตามจุดประสงค์และเสร็จภายในเวลาที่กำหนด <p>การประเมินให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ทั้ง 5 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 4 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 2 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 1 ประเด็น 	<p>5</p> <p>4</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>
5.	<p>การนำเสนอผลงาน การรายงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการนำเสนอผลงานในชั้นเรียน 2. มีส่วนร่วม ตั้งใจ เต็มใจนำเสนอผลงานที่รับผิดชอบ 3. มีการนำเสนอผลงานตรงตามเนื้อหา และจุดประสงค์ 4. มีการนำเสนอผลงานเป็นขั้นตอน และตรงตามเวลาที่กำหนด 	

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน
	5. มีการเปิดโอกาสให้เพื่อกลุ่มอื่นๆ ร่วมกิจกรรมตลอดการ เวลามาเสนอ การประเมินให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ทั้ง 5 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 4 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 2 ประเด็น - ปฏิบัติได้ทั้ง 1 ประเด็น 	5 4 3 2 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบความรู้ที่ 8

เรื่อง การปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์

พระสงฆ์ นอกจากเรียกว่า บรรพชิต แล้วยังเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า อนาคาริก ซึ่งหมายถึง ผู้ไม่มีบ้านเรือน หรือผู้ไม่อยู่ที่บ้านเรือน เพราะเมื่อออกบวชแล้วพระสงฆ์จะไม่เกี่ยวข้องกับที่อยู่ครองเรือน มีสิ่งของเครื่องใช้ตามที่พระวินัยกำหนดและมีวัดเป็นที่พำนักพักอาศัยและจำพรรษา เมื่อพระสงฆ์มีวัดเป็นที่พำนักพักอาศัยและจำพรรษาแล้ว พระสงฆ์จึงมักจะไม่เข้าไปยังบ้านเรือนเท่าใดนัก ท่านจะเข้าไปในบ้านเรือนในบางกรณีเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เช่น ไปป้อนบาตรในตอนเช้า ไปแสดงธรรม ไปประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในโอกาสต่างๆ ตามที่ได้รับนิมนต์

ในกรณีที่พระสงฆ์ไปประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาที่จัดขึ้นที่บ้าน ในฐานะที่เราเป็นชาวพุทธไม่ว่าจะเป็นเจ้าภาพ หรือแขกผู้มาร่วมงานควรปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์ให้ถูกต้องและเหมาะสมในเรื่องต่างๆ เช่น การจัดเตรียมสถานที่ การเตรียมเครื่องรับรอง การต้อนรับ การถวายภัตตาหาร การถวายเครื่องไทยธรรม การตามส่งพระสงฆ์

การปฏิบัติตนถูกต้องเหมาะสมต่อพระสงฆ์ในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ จะทำให้ผู้ที่เป็นเจ้าภาพหรือแขกผู้มาร่วมงาน มีความสุขกายสบายใจ มีความเชื่อมั่นในการประกอบพิธี และก่อให้เกิดแบบอย่างที่ดีที่ควรยึดถือเป็นแบบอย่าง รวมทั้งช่วยรักษาวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่นและของชาติเอาไว้

ใบงานที่ 8

เรื่อง การปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มารยาทชาวพุทธ

ตัวชี้วัดชั้นปี ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อบุคคลต่างๆ ตามหลักศาสนาตามที่กำหนด (ส1.2 ม.3/2)

คำชี้แจง จงตอบจากวงเล็บมาใส่ช่องว่างให้ถูกต้อง

1. เมื่อบวชแล้ว พระสงฆ์จะกลายเป็นผู้ไม่มีบ้านเรือนและไม่เกี่ยวข้องกับการอยู่ครองเรือน เราจึงเรียกท่านว่า (อนาคาริก/เจ้าอาวาส)
2. พระสงฆ์มี เป็นที่พำนักพักอาศัยและจำพรรษา (วัด/กุฏิ)
3. พระสงฆ์จะเข้าไปยังบ้านเรือนหรือหมู่บ้านเป็นประจำทุกเช้าเพื่อ(บิณฑบาต/เทศนา)
4. ที่ยกพื้นสำหรับพระสงฆ์นั่งทำพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา เรียกว่า
(อาสน์สงฆ์/อาสนะสงฆ์)
5. บนอาสน์สงฆ์ อาสนะหรือที่ปูรองนั่งของพระสงฆ์ควรจัดให้อยู่ทางด้าน
(ขวามือ / ซ้ายมือ) ของโต๊ะหมู่บูชา
6. การจัดโต๊ะหมู่บูชา ชาวพุทธนิยมหันหน้าไปทางทิศใดทิศหนึ่ง ยกเว้นทิศ(เหนือ/ออก/ตก)
7. การปูอาสน์สงฆ์มีหลักในการจัด คือ.....
(อยู่สูงกว่าชาวบ้านแต่ต่ำกว่าพระพุทธรูป / อยู่ระดับเดียวกับชาวบ้านแต่ต่ำกว่าพระพุทธรูป)
8. เมื่อนิมนต์พระสงฆ์มาที่บ้านเราจะปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์ให้ถูกต้องและเหมาะสม
คือ..... (การเตรียมเครื่องรับรองหรือให้การต้อนรับ /ชวนพระสงฆ์สนทนา)
9. การปฏิบัติตนถูกต้องเหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ มีผลดี คือ (ทั้งเจ้าภาพและแขกผู้
มาร่วมงานมีความเชื่อมั่นในการประกอบพิธี / กิจกรรมต่างๆ ดำเนินการไปอย่างรวดเร็วและ
พระสงฆ์จะได้กลับวัด)
10. เมื่อเดินสวนทางกับพระสงฆ์ ควรปฏิบัติตนเองอย่างไร
(ยืนรอให้พระสงฆ์เดินก่อน/นั่งประนมมือแล้วให้ท่านเดินผ่านไป)

ชื่อ นามสกุล เลขที่

ชั้น..... โรงเรียน

เฉลยใบงานที่ 8

เรื่อง การปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัยและจรรยาวัตร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มารยาทชาวพุทธ

ตัวชี้วัดชั้นปี ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อบุคคลต่างๆ ตามหลักศาสนาตามที่กำหนด (ส1.2 ม.3/2)

คำชี้แจง จงตอบคำถามดังต่อไปนี้

- เมื่อบวชแล้ว พระสงฆ์จะกลายเป็นผู้ไม่มีบ้านเรือนและไม่เกี่ยวข้องกับการอยู่ครองเรือน เราจึงเรียกท่านว่า อนาคาริก
- พระสงฆ์มี วัด เป็นที่พำนักพักอาศัยและจำพรรษา
- พระสงฆ์จะเข้าไปยังบ้านเรือนหรือหมู่บ้านเป็นประจำทุกเช้าเพื่อ บิณฑบาต
- ที่ยกพื้นสำหรับพระสงฆ์นั่งทำพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา เรียกว่า อาสน์สงฆ์
- บนอาสน์สงฆ์ อาสนะหรือที่ปูรองนั่งของพระสงฆ์ควรจัดให้อยู่ทางด้าน ซ้ายมือ ของโตะหมู่บูชา
- การจัดโตะหมู่บูชา ชาวพุทธนิยมหันหน้าไปทางทิศใดทิศหนึ่ง ยกเว้นทิศ ตะวันตก
- การปูอาสน์สงฆ์มีหลักในการจัด คือ จะต้องอยู่สูงกว่าที่นั่งชาวบ้านแต่ต้องต่ำกว่าพระพุทธรูป
- เมื่อนิมนต์พระสงฆ์มาที่บ้านเราจะปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์ให้ถูกต้องและเหมาะสม คือ การจัดเตรียมสถานที่ให้พร้อม มีการเตรียมเครื่องรับรอง ให้การต้อนรับ ถวายภัตตาหาร การถวายเครื่องไทยธรรม และการตามส่งพระสงฆ์
- การปฏิบัติตนถูกต้องเหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ มีผลดี คือ ทำให้ทั้งเจ้าภาพและแขกผู้มาร่วมงานมีความสุขกายสบายใจ มีความเชื่อมั่นในการประกอบพิธี และก่อให้เกิดแบบอย่างที่ดีที่ควรถือเป็นแบบอย่าง
- เมื่อเดินสวนทางกับพระสงฆ์ ควรปฏิบัติตนเองอย่างไร นั่งประนมมือแล้วให้ท่านเดินผ่านไป

ชื่อ นามสกุล เลขที่

ชั้น..... โรงเรียน

ใบความรู้ที่ 9

เรื่อง การสนทนากับพระสงฆ์ตามฐานะ

พระสงฆ์ เป็นปูชนียบุคคลที่มีคุณวุฒิสูงกว่าฆราวาสหรือชาวบ้านทั่วไป เพราะท่านเป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา แล้วนำหลักธรรมนั้นมาสั่งสอนอบรมให้ชาวพุทธที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม ดังนั้น เราจึงควรปฏิบัติต่อพระสงฆ์ให้ถูกต้องเหมาะสมทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ

สำหรับทางวาจา ชาวพุทธควรสนทนาหรือพูดกับพระสงฆ์ด้วยวาจาที่สุภาพเรียบร้อย ถูกหลักการ และแสดงถึงความเคารพ เช่น

เชิญ	ใช้พูดกับพระสงฆ์ว่า	นิมนต์
กิน รับประทาน	ใช้พูดกับพระสงฆ์ว่า	ฉัน
นอน	ใช้พูดกับพระสงฆ์ว่า	จำวัด
อาบน้ำ	ใช้พูดกับพระสงฆ์ว่า	สร่งน้ำ
เจ็บป่วย ไม่สบาย	ใช้พูดกับพระสงฆ์ว่า	อาพาธ

1. ถ้าพระสงฆ์เป็นพระเถระผู้ใหญ่ ควรประณมมือพูดกับท่าน หรือรับคำพูดของท่าน ไม่ควรพูด ล้อเล่น พูดหยาบโลน หรือนำเรื่องส่วนตัวไปเล่าให้ท่านฟัง ไม่ควรแสดงอาการยกตน ตีเสมอท่านหรือ สูงกว่าท่าน

2. สำหรับสุภาพสตรี แม้จะเป็นญาติกับพระสงฆ์รูปนั้นก็สมควรสนทนากับพระสงฆ์สองต่อสอง ภายในห้องและภายนอกห้อง ทั้งที่ลับตาและในที่ลับหู เพราะจะทำให้ท่านผิดพระวินัย ที่เรียกว่า อาบัติ

3. เมื่อเสร็จกิจธุระแล้ว ควรรีบลากลับ ไม่ควรสนทนานาน เพราะเป็นการรบกวนเวลาการศึกษา และปฏิบัติธรรมของท่าน เมื่อจะลาท่านกลับ นั่งคุกเข่ากราบแบบเบญจางคประดิษฐ์แล้วเดินเข้า ออกไป

คำพูดที่ใช้กับพระสงฆ์ สำหรับพระเถระหรือพระผู้เฒ่า จะใช้คำสรรพนามแทนตัวท่านว่า หลวงพ่อ หลวงปู่ หลวงตา ก็ได้ ถ้าพระสงฆ์นั้นเป็นญาติกับผู้พูด นิยมใช้คำพูดแทนตัวท่านตามฐานะที่เป็นญาติกัน เช่น หลวงปู่ หลวงตา หลวงพ่อ หลวงลุง หลวงอา หลวงน้า และหลวงพี่ เป็นต้น

ใบงานที่ 9

เรื่อง การปฏิบัติตนต่อพระสงฆ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มารยาทชาวพุทธ

ตัวชี้วัดชั้นปี ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อบุคคลต่างๆ ตามหลักศาสนาตามที่กำหนด (ส1.2ม.3/2)

คำชี้แจง จงเติมคำหรือข้อความลงในตารางให้ถูกต้อง

ฐานะตำแหน่ง	คำสรรพนาม		คำรับ
	แทนพระสงฆ์	แทนผู้พูด	
สมเด็จพระสังฆราช			
สมเด็จพระราชาคณะ และรองสมเด็จพระราชาคณะ			
พระราชาคณะชั้น สามัญขึ้นไป			
พระครูสัญญาบัตร พระครูฐานานุกรม			
พระเปรียญ พระภิกษุทั่วไป			

ฝ่าบาทเกล้ากระหม่อม (ชาย), เก้าอี้กระหม่อมฉัน (หญิง), กระหม่อม (ชาย), เพคะ (หญิง), พระเดชพระคุณ หรือพระคุณเจ้า กระผม (ชาย), ดิฉัน (หญิง), ขอรับกระผม (ชาย), เจ้าค่ะ (หญิง), พระคุณท่านกระผม (ชาย), ดิฉัน (หญิง), ครับ (ชาย), ค่ะ (หญิง), ท่านพระครู หรือท่าน กระผม หรือ ผม (ชาย), ดิฉัน (หญิง), ครับ (ชาย), ค่ะ (หญิง), พระคุณท่าน หรือท่าน กระผม หรือ ผม (ชาย), ดิฉัน (หญิง), ครับ (ชาย), ค่ะ (หญิง)

ชื่อ นามสกุล เลขที่

ชั้น..... โรงเรียน

เฉลยใบงานที่ 9

เรื่อง การปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัยและจรรยาวัตร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มารยาทชาวพุทธ

ตัวชี้วัดชั้นปี ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อบุคคลต่างๆ ตามหลักศาสนาตามที่กำหนด (ส1.2ม.3/2)

คำชี้แจง เติมคำหรือข้อความลงในตารางให้ถูกต้อง

ฐานะตำแหน่ง	คำสรรพนาม		คำรับ
	แทนพระสงฆ์	แทนผู้พูด	
สมเด็จพระสังฆราช	<u>ฝ่าบาท</u>	<u>เกล้ากระหม่อม (ชาย)</u> <u>เกล้ากระหม่อมฉัน</u> <u>(หญิง)</u>	<u>กระหม่อม (ชาย)</u> <u>เพคะ (หญิง)</u>
สมเด็จพระราชาคณะ และรองสมเด็จพระราชาคณะ	<u>พระเดชพระคุณ หรือ</u> <u>พระคุณเจ้า</u>	<u>กระผม (ชาย)</u> <u>ดิฉัน (หญิง)</u>	<u>ขอรับกระผม (ชาย)</u> <u>เจ้าค่ะ (หญิง)</u>
พระราชาคณะชั้น สามัญขึ้นไป	<u>พระคุณท่าน</u>	<u>กระผม (ชาย)</u> <u>ดิฉัน (หญิง)</u>	<u>ครับ (ชาย)</u> <u>ค่ะ (หญิง)</u>
พระครูสัญญาบัตร พระครูฐานานุกรม	<u>ท่านพระครู หรือท่าน</u>	<u>กระผม หรือ ผม</u> <u>(ชาย)</u> <u>ดิฉัน (หญิง)</u>	<u>ครับ (ชาย)</u> <u>ค่ะ (หญิง)</u>
พระเปรียญ พระภิกษุทั่วไป	<u>พระคุณท่าน หรือ</u> <u>ท่าน</u>	<u>กระผม หรือ ผม</u> <u>(ชาย)</u> <u>ดิฉัน (หญิง)</u>	<u>ครับ (ชาย)</u> <u>ค่ะ (หญิง)</u>

ชื่อ นามสกุล เลขที่

ชั้น..... โรงเรียน

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โรงเรียนชัยนาควิทยา

รายวิชา

พระพุทธศาสนา (ส23106)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
คำชี้แจง

1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 1 ตอน คะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังนี้
ตอนที่ 1 แบบปรนัย 30 ข้อ (30 คะแนน)
2. ให้นักเรียนอ่านข้อคำถามอย่างละเอียดแล้วตอบ
ลงในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้
3. เวลาที่ใช้ในการสอบ 60 นาที
4. นักเรียนต้องทำข้อสอบทุกข้อลงในกระดาษคำตอบ
5. ห้ามขีดเขียนข้อความใดๆ ลงในแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
 วิชาพระพุทธศาสนา (ส23106) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 60 นาที
 โรงเรียนชัยนาคำวิทยา

-
- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบแบบปรนัย มีทั้งหมด 30 ข้อๆ ละ 1 คะแนน
 2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ทับข้อที่ถูกที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

-----®-----

1. หน้าที่ที่สำคัญของสงฆ์คืออะไร?
 - ก. ศึกษาพระธรรมวินัย
 - ข. ช่วยเหลือพระด้วยกัน
 - ค. ปฏิบัติพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด
 - ง. ปฏิบัติพระธรรมปิฎกอย่างเคร่งครัด
2. กิจวัตรของสงฆ์ประกอบด้วยอะไรบ้าง?
 - ก. บริจาคเงินช่วยเหลือชาวบ้าน
 - ข. ทำวัตร สวดมนต์ ช่วยเหลือชาวบ้าน
 - ค. ศึกษาพระไตรปิฎก ถือนิเวศน์ในวันพระ
 - ง. บิณฑบาต ทำความสะอาดบริเวณวัด
3. ทิศเบื้องขวาหมายถึงใคร?
 - ก. เพื่อน
 - ข. พระสงฆ์
 - ค. ครูอาจารย์
 - ง. บุตร ภรรยา
4. องค์ประกอบสำคัญของพระพุทธศาสนาที่สำคัญมีอะไรบ้าง?
 - ก. พระพุทธเจ้า พระสงฆ์ อุบาสก อุบาสิกา
 - ข. สาวก สาวิกา อุบาสก อุบาสิกา
 - ค. อุบาสก สาวิกา หลักธรรม ศาสนสถาน
 - ง. พระพุทธเจ้า ศาสนสถาน พระสาวก ศาสนพิธี หลักธรรม

5. การตั้งชมรมพระพุทธศาสนามีวัตถุประสงค์อย่างไร?
- เพื่อให้เด็กทุกคนได้ฟังธรรม
 - เพื่อให้รู้จักช่วยเหลือเอื้อเฟื้อกัน
 - เพื่อให้เด็กๆ รู้จักการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน
 - เพื่อทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาทุกๆ ทาง
6. บุคคลใดที่บำรุงรักษาโบสถ์และวิหารได้เหมาะสม?
- วิจิตรเห็นโบสถ์และวิหารชำรุดทรุดโทรมจึงบริจาคเงินช่วยเหลือซ่อมแซม
 - วินัยนำสีฉดพื้นโบสถ์และวิหารเป็นประจำเพื่อให้ดูสวยงามเป็นศิลปะ
 - วิเชียรเห็นคนทำลายโบสถ์และวิหารแต่ไม่สนใจ
 - วิสุทธ์ชอบชวนเพื่อนไปดื่มสุราหลังโบสถ์และวิหารเป็นประจำ
7. ศาสนพิธีมีความสำคัญอย่างไร?
- ก่อให้เกิดศรัทธาในพิธีทำบุญ
 - ก่อให้เกิดความศรัทธา เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา
 - ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ
 - ก่อให้เกิดความเลื่อมใสในพระสงฆ์
8. “ท่านจะไปไหนหรือครับ” คำพูดดังกล่าวนี้ใช้พูดกับพระสงฆ์ในข้อใด?
- พระราชาคณะ
 - สมเด็จพระสังฆราช
 - พระเปรียญ
 - สมเด็จพระราชาคณะ
9. คำสรรพนามในข้อใดใช้ได้ถูกต้องและสัมพันธ์กัน?
- พระคุณเจ้า-ผม, ฉันทัน
 - พระคุณท่าน-กระผม, ดิฉัน
 - ฝ่าพระบาท-กระผม, ดิฉัน
 - ท่าน-เกล้ากระหม่อม, หม่อมฉัน
10. ในการไปร่วมงานพิธีใดพิธีหนึ่ง ถ้าเราแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสมตามมารยาทชาวพุทธ จะก่อให้เกิดผลดีตามข้อใด?
- เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
 - ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณ
 - เข้าไปร่วมงานได้อย่างไม่เคอะเขิน
 - ได้รับการต้อนรับอย่างดีจากเจ้าภาพ

11. เชิญ ใช้พูดกับพระสงฆ์จะใช้ว่าอย่างไร?
- นิมนต์
 - นมัสการ
 - ขอเชิญ
 - เรียนเชิญ
12. “นิมนต์ครึบหลวงพี่” คำอะไร?
- ฆราวาสพูดกับพระสงฆ์
 - พระสงฆ์พูดกับฆราวาส
 - พระสงฆ์พูดกับพระสงฆ์
 - ฆราวาสพูดกับพระราชาคณะ
13. ผู้มีมารยาทชาวพุทธ ปฏิบัติตนตามข้อใด?
- ผู้หญิงสนทนากับพระสงฆ์สองต่อสองได้
 - เวลาเริ่มต้นพูดกับพระสงฆ์ให้พนมมือแต่ถ้าคุยนานๆ ไม่ต้องพนมมือก็ได้
 - กราบพระสงฆ์ควรกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์
 - เป็นญาติกับพระสงฆ์พูดจาล้อเล่นได้
14. น้อยเข้าไปสนทนากับพระสงฆ์รูปหนึ่งภายในห้องที่ลับตา พระสงฆ์รูปนั้นทำผิดวินัย? การผิดวินัยเช่นนี้ เรียกว่าอะไร
- วิบัติ
 - อาบัติ
 - สมบัติ
 - สมบัติ
15. อีหัง เม ญาตีนั่ง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย เป็นบทสวดของข้อใด?
- เจริญพระพุทธรูป
 - รับพรจากพระสงฆ์
 - ถวายภัตตาหาร
 - กรวดน้ำ
16. ขออาราธนาพระสงฆ์สวดพระพุทธรูป คำกล่าวนี้ ใช้สำหรับนิมนต์พระสงฆ์ มาทำพิธีในงานใด?
- ทำบุญปีใหม่
 - ทำบุญวันเกิด
 - ทำบุญหน้าศพ
 - ทำบุญขึ้นบ้านใหม่

17. ข้อใดเป็นการปฏิบัติที่ไม่สมควร ในขณะที่เวียนเทียน?
- การพูดคุยกัน
 - การสำรวมกายวาจาใจ
 - การระลึกถึงพระพุทธรูป
 - การระลึกถึงพระพุทธ พระธรรมพระสงฆ์
18. จุดมุ่งหมายของการกวาดน้ำคืออะไร?
- อุทิศส่วนบุญ
 - แสดงความเคารพ
 - ตั้งจิตอธิษฐาน
 - เพื่อให้เทวดารับรู้
19. ข้อใด ไม่ใช่ เหตุการณ์สำคัญในวันวิสาขบูชา?
- พระพุทธเจ้าตรัสรู้
 - พระพุทธเจ้าประสูติ
 - พระพุทธเจ้าปรินิพพาน
 - พระพุทธเจ้าเสด็จออกผนวช
20. การปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาได้รับผลหลายอย่าง ยกเว้น ข้อใด?
- เป็นการสะสมบุญกุศล
 - เป็นการไถ่บาปที่เคยทำไว้
 - เป็นแบบอย่างแก่อนุชนรุ่นหลัง
 - เป็นการชำระจิตใจให้สงบจากกิเลส
21. วันใดเป็นวันคล้ายวันถวายพระเพลิงพระสรีระของพระพุทธเจ้า?
- วันมาฆบูชา
 - วันวิสาขบูชา
 - วันอัฐมีบูชา
 - วันอาสาฬหบูชา
22. บุคคลใดปฏิบัติตนถูกต้องวันออกพรรษา?
- เขี้ยวตักบาตรเทโว
 - ชาวถวายผ้าอาบน้ำฝน
 - แดงถวายเทียนพรรษา
 - ดำเวียนเทียนรอบพระอุโบสถ

23. “พระสงฆ์อยู่ประจำที่ใดที่หนึ่งเวลา 3 เดือน ข้อความดังกล่าวเกี่ยวข้องกับวันใด?
- วันเข้าพรรษา
 - วันออกพรรษา
 - วันธรรมสวนะ
 - วันมหาปวารณา
24. การทดลองทางวิทยาศาสตร์นำมาซึ่งปัญหาที่เกิดจากการอบรมให้พัฒนาขึ้น ปัญหานี้เรียกว่าอะไร?
- ภาวนามยปัญญา
 - วิปัสสนาปัญญา
 - จินตามยปัญญา
 - สุตมยปัญญา
25. การตั้งสติกำหนดพิจารณาจิตเรียกว่าอะไร?
- การกำหนดสมาธิ
 - จิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน
 - ธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน
 - เวทนานุปัสสนาสติปัฏฐาน
26. จิตที่ฝึกจนได้สมาธิดีแล้วจะเกิดอะไร?
- ศีล
 - ปัญญา
 - ความสงบ
 - ความสดชื่น
27. วิธีคิดแบบอริยสัจ 4 ข้อใดถูกต้องที่สุด?
- กำหนดรู้ กำหนดละ กำหนดบรรลู่ กำหนดกระทำ
 - กำหนดละ กำหนดรู้ กำหนดกระทำ กำหนดบรรลู่
 - กำหนดรู้ กำหนดละ กำหนดกระทำ กำหนดบรรลู่
 - กำหนดกระทำ กำหนดละ กำหนดรู้ กำหนดบรรลู่
28. หลักพุทธธรรมที่สอนเรื่องการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงมีจุดเน้นว่าอย่างไร?
- จะทำอย่างไรให้ทุกคนมีปัจจัย 4 พอเพียงที่จะดำรงอยู่ได้
 - จะทำอย่างไรให้ทุกคนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
 - จะทำอย่างไรให้ทุกคนรู้จักใช้จ่ายทรัพย์สินที่มีอยู่อย่างพอเหมาะ
 - จะทำอย่างไรให้ทุกคนรู้จักพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมให้สมบูรณ์ได้

29. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของเศรษฐกิจพอเพียง?

- ก. รอบรู้ เชี่ยวชาญ
- ข. พึ่งตนเองให้มาก
- ค. รู้จักพอ มีเหตุผล
- ง. รอบคอบ รู้ทันโลก

30. ข้อใดถูกต้อง?

- ก. ทฤษฎีธัมมิกัตถะ เป็นวิธีการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับตนเอง
- ข. โภควิภาค เป็นวิธีการจัดสรรทรัพย์ไว้ใช้จ่ายให้เหมาะสมกับทรัพย์ที่มีอยู่
- ค. เศรษฐกิจพอเพียงมีแนวคิดและแนวปฏิบัติพื้นฐานตั้งอยู่บนหลักพุทธธรรมทั้งสิ้น
- ง. ถูกทุกข้อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

แบบวัดความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบวัดความพึงพอใจในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความรู้สึกของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย ✓ เพียงข้อละ 1 ระดับ โดยแต่ละข้อมีระดับความเหมาะสมให้เลือกตอบ 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

.....

เลขที่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อที่เป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน

ให้พิจารณารายการต่อไปนี้ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเห็นที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	นักเรียนชื่นชอบการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา					
2	นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา และทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ครบถ้วนแลครอบคลุมตาม ผลการวิจัยที่คาดหวังของรายวิชา					
3	นักเรียนพึงพอใจต่อผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ รูปแบบซิปปาที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียน ได้ง่าย					
4	นักเรียนชื่นชอบและมีความสุขสนุกสนานในการเรียนด้วยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ยิ่งขึ้น					
5	นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เนื้อหาได้เต็มความรู้ความสามารถ					
6	นักเรียนชื่นชอบกิจกรรมในกระบวนการกลุ่มตามกิจกรรม การเรียนรู้รูปแบบซิปปาซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น					
7	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาทำให้นักเรียนมี ความรู้สึกชื่นชอบและกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
8	นักเรียนมีความพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาที่ทำให้นักเรียนสามารถจดจำเนื้อหาในแต่ละเรื่องได้อย่างยั่งยืน					
9	นักเรียนชื่นชอบการนำเสนอเนื้อหาที่มีความหลากหลาย และ น่าสนใจ					
10	นักเรียนพึงพอใจในการทดสอบหลังเรียนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและความก้าวหน้าของตัวเองได้					

ข้อเสนออื่นๆ

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

แบบประเมินการวิจัย (ผู้เชี่ยวชาญ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมทุกๆ ด้านของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 แผน (14 ชั่วโมง) หลังจากท่านตรวจสอบครบทุกแผนแล้วขอให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ข้อละ 1 ระดับ โดยแต่ละข้อมีเกณฑ์การพิจารณาให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุดให้	5	คะแนน
เหมาะสมมากให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลางให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อยให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุดให้	1	คะแนน

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

.....

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน					
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด					
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา					
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน					
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม					
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน					
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด					
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา					
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม					
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

.....
คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนากิจกรรม
 การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน					
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด					
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา					
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน					
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม					
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
 (.....)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนากิจกรรม
การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน					
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด					
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา					
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน					
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม					
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนากิจกรรม

การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน					
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด					
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา					
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม					
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนากิจกรรม
การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน					
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
5	ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการ กับตัวชี้วัด					
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา					
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน					
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม					
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

.....
คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนากิจกรรม
 การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน					
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด					
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา					
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน					
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม					
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
 (.....)

ภาคผนวก จ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ จ.1

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	$\sum R/N$	ผลการพิจารณา (นำไปใช้/สร้างใหม่)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
21	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ จ.1 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	$\sum R/N$	ผลการพิจารณา (นำไปใช้/สร้างใหม่)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
29	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ควรคัดไว้ใช้

สรุปข้อสอบที่ควรคัดไว้ใช้ จำนวน 50 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50

สรุปข้อสอบที่ควรปรับปรุง จำนวน - ข้อ ได้แก่ ข้อ -

ตารางที่ จ.2

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของแบบทดสอบแบบบึงเณร

ข้อ ที่	ข้อ ถูก	ความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (B)	แปลความหมาย		การแปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
				ความ ยากง่าย (P)	อำนาจ จำแนก (B)	
1	ค	0.53	0.82	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
2	ง	0.57	0.76	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
3	ค	0.47	0.94	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
4	ง	0.63	0.65	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
5	ง	0.70	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
6	ก	0.77	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
7	ข	0.63	0.65	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
8	ก	0.70	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
9	ข	0.63	-0.03	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
10	ง	0.67	0.59	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
11	ข	0.77	0.14	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
12	ค	0.63	0.51	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
13	ข	0.73	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
14	ค	0.73	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
15	ก	0.37	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
16	ง	0.43	0.19	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
17	ก	0.67	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
18	ข	0.60	-0.11	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
19	ค	0.77	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
20	ข	0.60	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
21	ง	0.67	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
22	ข	0.60	0.16	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
23	ค	0.60	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
24	ก	0.53	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
25	ง	0.67	0.18	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
26	ก	0.40	0.24	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
27	ก	0.70	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
28	ง	0.77	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ จ.2 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อ ถูก	ความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (B)	แปลความหมาย		การแปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
				ความ ยากง่าย (P)	อำนาจ จำแนก (B)	
29	ข	0.70	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
30	ค	0.60	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
31	ก	0.70	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
32	ข	0.53	0.14	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
33	ก	0.67	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
34	ง	0.63	0.10	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
35	ก	0.57	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
36	ง	0.67	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
37	ง	0.40	0.11	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
38	ก	0.77	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
39	ข	0.53	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
40	ข	0.77	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
41	ค	0.80	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
42	ก	0.70	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
43	ง	0.67	0.18	ใช้ได้	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
44	ข	0.63	0.51	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
45	ง	0.70	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
46	ก	0.47	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
47	ง	0.80	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
48	ง	0.53	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
49	ค	0.50	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้
50	ก	0.77	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของโลเวท เท่ากับ 0.9304

สรุปผลการวิเคราะห์หาคุณภาพแบบทดสอบ พบว่า

สรุปข้อสอบที่ควรตัดไว้ใช้ จำนวน 40 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 35, 36, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50

สรุปข้อสอบที่ควรปรับปรุง/ตัดทิ้ง จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 9, 11, 16, 18, 22, 25, 32, 34, 37, 43

ตารางที่ จ.3

การประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับนิยามประเด็นหลักที่ต้องการวัดในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อ คำถาม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	$\sum R/N$	ผลการพิจารณา (นำไปใช้/สร้างใหม่)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ จ.4

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนชื่นชอบการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา	4.75	0.82	มากที่สุด
2. นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา และทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ครบถ้วนแลครอบคลุมตาม ผลการวิจัยที่คาดหวังของรายวิชา	4.75	0.67	มากที่สุด
3. นักเรียนพึงพอใจต่อผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนได้ง่าย	4.79	0.53	มากที่สุด
4. นักเรียนชื่นชอบและมีความสุขสนุกสนานในการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น	4.75	0.45	มากที่สุด
5. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาได้เต็มความรู้ความสามารถ	4.50	0.57	มาก
6. นักเรียนชื่นชอบกิจกรรมในกระบวนการกลุ่มตามกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น	4.50	0.74	มาก
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาทำให้นักเรียนมีความรู้สึกชื่นชอบและกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น	4.43	0.87	มาก
8. นักเรียนมีความพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ที่ทำให้นักเรียนสามารถจดจำเนื้อหาในแต่ละเรื่องได้อย่างยั่งยืน	4.29	0.93	มาก
9. นักเรียนชื่นชอบการนำเสนอเนื้อหาที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.68	0.93	มากที่สุด
10. นักเรียนพึงพอใจในการทดสอบหลังเรียนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและความก้าวหน้าของตัวเองได้	4.61	1.55	มากที่สุด
รวม	4.60	0.77	มากที่สุด

จากตารางที่ จ.4 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 3. คือ ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.53) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ ข้อ 1. คือ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.82) ข้อ 2. คือ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.67) และข้อ 4. ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างการประเมินเครื่องมือวิจัย

(ผู้เชี่ยวชาญ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมทุกๆ ด้านของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 แผน (14 ชั่วโมง) หลังจากท่านตรวจสอบครบทุกแผนแล้วขอให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมแล้วทำเครื่องหมาย ข้อละ 1 ระดับ โดยแต่ละข้อมีเกณฑ์การพิจารณาให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุดให้	5	คะแนน
เหมาะสมมากให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลางให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อยให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุดให้	1	คะแนน

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๖๗๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพงษ์ มีไธสง

ด้วย นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ รหัสประจำตัว ๖๐๘๒๑๐๕๗๐๑๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
 สังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์
 “การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่นๆ ระบุ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรพงษ์ มีไธสง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๔๙ - ๓๙๖๖๔๔๑

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา
 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	/				
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน	/				
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	/				
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	/				
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด	/				
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา	/				
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	/				
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	/				
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน	/				
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	/				
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	/				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ
 (ดร. อนุพัทธ์ พงษ์พงษ์)

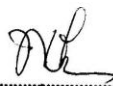
แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
 การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
 เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา
 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	✓				
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน	✓				
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	✓				
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	✓				
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด	✓				
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา		✓			
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓				
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย		✓			
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน		✓			
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม			✓		
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง		✓			

ข้อเสนอแนะ
 - ไม่ปรากฏชื่อแหล่งเรียนรู้ที่แผนการสอนยังไม่สามารถที่จะ
 ดูความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - ควรใช้เกณฑ์การประเมินให้ครบ ตามแบบประเมินที่ปรากฏ
 ในแผนการสอนที่ตรวจใช้
 - ไม่ปรากฏมาตรฐานการเรียนรู้

ลงชื่อ

 (นางทอง นอนชิตร์)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา
 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน		✓			
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน		✓			
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน		✓			
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้		✓			
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด		✓			
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา		✓			
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		✓			
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย			✓		
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน			✓		
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม			✓		
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง			✓		

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ
 (นางสาว นพพรพร ๒๓๖๑๖)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา
 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

6

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	/				
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน	/				
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	/				
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	/				
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด	✓				
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา	✓				
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓				
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	✓				
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน	✓				
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	/				
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	/				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ
 (ดร. อำนวยศรี นฤพงษ์ชา)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา
 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	✓				
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน	✓				
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	✓				
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	✓				
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด	✓				
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา		✓			
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓				
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	✓				
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน	✓				
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	✓				
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	✓				

ข้อเสนอแนะ

- ขอบเขตการประเมินกิจกรรมมาตรฐานการเรียนรู้ ไม่ปรากฏใน
ตารางสอบ ความสอดคล้อง
- วิธีการประเมิน ไม่สอดคล้องกับ เกณฑ์การประเมิน
๑๗๖๖-๗๖๖๖ ไม่ถูกต้อง ควรตรวจเช็คในสัมพันธ์กัน
หะนะ ประเมินพฤติกรรมในการทำงน แต่เกณฑ์การ
ประเมิน มี เกณฑ์ ประเมินผลงาน

ลงชื่อ

(ของ ทพ. น. ม.ช. ๑๖๖๖)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา
 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน		/			
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน		/			
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน		/			
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้		/			
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด		/			
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา			/		
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				/	
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย				/	
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน				/	
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม				/	
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง			/		

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ
 (นางสาวชชชช เิ่มห)

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา
 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	✓				
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน	✓				
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	✓				
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	✓				
5	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการ กับตัวชี้วัด	✓				
6	ความถูกต้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา	✓				
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓				
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	✓				
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/ สัมพันธ์กัน	✓				
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	✓				
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	✓				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(ดร. อพันธ์ พนพทฐา)

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการพัฒนากิจกรรม
การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจแต่ละข้อต่อไปนี้ ว่าแต่ละข้อนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้หรือไม่ และเขียนผลพิจารณาของท่านโดยการทำเครื่องหมาย ลงในช่อง “การพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถาม วัดได้ตรง กับนิยามศัพท์เฉพาะ
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถาม วัดได้ตรง กับนิยามศัพท์เฉพาะ
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถาม วัดไม่ได้ตรง กับนิยามศัพท์เฉพาะ

หมายเหตุ ในกรณีท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กรุณาเขียนข้อเสนอแนะของท่านลงในแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ท่านคิดว่าต้องปรับปรุงแก้ไข

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ท่านผู้เชี่ยวชาญโปรดพิจารณาแบบสอบถามต่อไปนี้ แล้วโปรดให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความ วัดได้ตรง กับนิยามศัพท์เฉพาะ
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความ วัดได้ตรง กับนิยามศัพท์เฉพาะ
-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความ วัดไม่ได้ตรง กับนิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์	ข้อที่	ข้อความ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลของนักเรียน	1	นักเรียนมีความเข้าใจ ในเนื้อหาที่เรียน	/		
	2	เนื้อหาสาระที่เรียนไม่ยากเกินไป		/	
	3	เนื้อหาสาระมีความชัดเจน	/		
	4	นักเรียนมีความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้	/		
	5	นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น	/		
	6	กิจกรรมที่นำมาใช้มีความเหมาะสม	/		
	7	การจัดกิจกรรม มีความหลากหลายไม่น่าเบื่อ	/		
	8	นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ในการทำงานกลุ่ม	/		
	9	การเรียนรู้เป็นกลุ่มทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียน	/		
	10	การทำงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น	/		
	11	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล	/		
	12	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	/		
	13	ทำให้ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมง่ายและสะดวกขึ้น	/		
	14	เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนมากขึ้น	/		
	15	ความรู้ที่ได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	/		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้เชี่ยวชาญ
(นางสาวชนธรรณ เจริญใจ)

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ท่านผู้เชี่ยวชาญโปรดพิจารณาแบบสอบถามต่อไปนี้ แล้วโปรดให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความ วัดได้ตรง กับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความ วัดได้ตรง กับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความ วัดไม่ได้ตรง กับนิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์	ข้อที่	ข้อความ	ความ		
			สอดคล้อง	+1	0
ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลของนักเรียน	1	นักเรียนมีความเข้าใจ ในเนื้อหาที่เรียน	/		
	2	เนื้อหาสาระที่เรียนไม่ยากเกินไป	/		
	3	เนื้อหาสาระมีความชัดเจน	/		
	4	นักเรียนมีความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้	/		
	5	นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น	/		
	6	กิจกรรมที่นำมาใช้มีความเหมาะสม	/		
	7	การจัดกิจกรรม มีความหลากหลายไม่น่าเบื่อ	/		
	8	นักเรียนมีการเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ในการทำงานกลุ่ม	/		
	9	การเรียนรู้เป็นกลุ่มทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียน	/		
	10	การทำงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น	/		
	11	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล	/		
	12	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	/		
	13	ทำให้ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมง่ายและสะดวกขึ้น	/		
	14	เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนมากขึ้น	/		
	15	ความรู้ที่ได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	/		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้เชี่ยวชาญ

(นางพนัสนิ มุขมุกตกุล)

ภาคผนวก ช

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๖๗๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพงษ์ มีโสม

ด้วย นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ รหัสประจำตัว ๖๐๘๒๑๐๕๗๐๑๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
 สังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์
 “การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรพงษ์ มีโสม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๔๙ - ๓๙๖๖๔๔๑

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๖๗๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพุทธา

ด้วย นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ รหัสประจำตัว ๖๐๘๒๑๐๕๗๐๑๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
สังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์
“การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภัยภูษชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๔๔ - ๓๔๖๖๔๔๑

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๖๗๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.เกศรี วิวัฒน์ปฐพี ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

ด้วย นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ รหัสประจำตัว ๖๐๘๒๑๐๕๗๐๑๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
สังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์
“การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูมิรัฐชัย จันทร์พุ่ม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๔๔ - ๓๔๖๖๔๔๑

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๖๗๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางพจณี บุญชูตร ครูชำนาญการพิเศษ

ด้วย นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ รหัสประจำตัว ๖๐๘๒๑๐๕๗๐๑๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
 สังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์
 “การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๙๙ - ๓๙๖๖๔๔๑

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๖๗๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวพัชรกมล เต็มใจ ครูชำนาญการ

ด้วย นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ รหัสประจำตัว ๖๐๘๒๑๐๕๗๐๑๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
 สังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์
 “การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นัฏฐชัย จันทนุมา)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๔๙ - ๓๙๖๖๔๔๑

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายสุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ
วัน เดือน ปี เกิด	6 มิถุนายน 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	339 หมู่ 7 บ้านศรีผดุง ตำบลศรีสุทโธ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนชัยนาคำวิทยา 170 หมู่ 4 บ้านคำสง่า ตำบลนาคำ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2562	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY